

SZEKERES SÁNDOR

AZ ELTÉVEDT IDŐSZÁMÍTÁS ELMÉLETE

II. MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK

For those who use the online translator: we used the complex richness of the Hungarian language to express what we had to say when writing the study. However, the translation program cannot always translate exactly what is written. If the translation is not understandable, please contact me.

Az elmélet anyaga a 2008-as létrejötte óta számos új résszel gyarapodott, és jelenleg is folyamatosan fejlődik. Az új információk által több megállapítást kellett újrafogalmazni, illetve újraértelmezni. A kezdetek óta több jelentéktelennek tűnő információmorzsa nőtte ki magát komplett részként, illetve fejezetként. Az új fejezetek miatt pedig magától értetődően már sokadszor kellett az egész elmélet aktuális felépítését újratervezni. A jelenlegi állapot szerint öt nagyobb, tematikus fejezetre van bontva. Ami egyedi benne, hogy nem fontos sorszám alapján követni. Bizonyos szabadságot ad a tematikus bontásuk.

*A megismerés folyamatát három lépcsőfokra bontottuk, amit ajánlatos követni. Az első elsajátítandó fejezet természetesen az **I. Eltévesztett időszámítás** című rész. Ez minden további fejezet megértéséhez nélkülözhetetlen.*

*A **II. - III. - IV.** fejezet esetében már nincs ilyen szigorú megkötés, bármelyik kihagyható, vagy éppen előre vehető. Ha mégis szükség lesz valamilyen információra valamelyik fejezetből, rendszerint utalást kapunk rá.*

*A **V.** fejezethez már szükség van bizonyos fejezetek ismeretére. Kiváltképp a **II. Misztikumok és feloldások** és az **IV. Elemzések és összefüggések** című fejezetekre. Az alábbi táblázat mutatja az ajánlott megismerési folyamatot.*

Megértéshez nélkülözhetetlen!		
I. Az eltévesztett időszámítás		
Ennél a háromnál bármilyen sorrend megengedett.		
II. Misztikumok és feloldások	III. A történelmi fogatkozások és a delta-T szerepe	IV. Elemzések és összefüggések
Fontos!	Ajánlott.	Fontos!
V. A felismerés kora		

A fejezet kivonata: Az elmélet számos misztifikált történelmi rejtély megoldását találta meg a helyretett kronológiában. A sötét középkor keletkezésének logikus magyarázatával kezdünk. Igazolni kívánjuk a helyretett időskálát különböző csillagászati események segítségével. Folytatva a világ teremtésétől számolt időszámítások és a konzuli évek kapcsolatával. Itt kerül sor a betlehemi csillagnak nevezett jelenségkör vizsgálatára. Megkeressük Augustus császár népszámlálásának évét 247 évvel később, és bemutatjuk új évszámnál talált két csillagászati jelenséget. Az evangéliumokban lejegyzett Király csillagát és a Betlehemi csillagnak nevezett jelenséget. Elemezzük és válasz próbálunk adni a misztikumok közé sorolható születésnap lehetséges dátumaira és felmerülő kérdéseire. Majd a különböző érák, az etióp, a kopt, az örmény, és az iszlám időszámítások kezdetének helyretételére kerül sor. Valamint új szemléletet adunk a kettős honfoglalásnak és a hun és avar korszak kapcsolatára. Utoljára az alexandriai könyvtár pusztulásának ellentmondásait vesszük górcső alá.

II. MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK fejezetének tartalomjegyzéke

ELŐZŐ RÉSZ MEGÁLLAPÍTÁSAI.....	4
MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK	6
1. A sötét középkor keletkezése	6
2. A helyretett időskála csillagászati eseményei	9
3. A világérák és a konzuli évek	11
4. A betlehemi csillag jelenségköre	14
a) A népszámlálás éve	15
b) A betlehemi csillag a forrásokban.....	17
c) A népszámlálás valódi éve	19
d) A király csillaga	21
e) A betlehemi csillag.....	23
f) A születésnap és a betlehemi csillag.....	27
g) Az együttállások gyakoriságáról	28
h) Kérdések és válaszok	32
5. A keresztrefeszítés éve.....	35
6. Az etióp időszámítás	36
7. A koptok időszámítása	38
8. Az iszlám időszámítás.....	40
9. Az örmény időszámítás	41
10. A kettős honfoglalás.....	42
11. Az alexandriai könyvtár pusztulása	46
12. Előzetes kronológiai támpontok.....	48
FORRÁSJEGYZÉK.....	49
Irodalmi források.....	49
Számítástechnikai programok	53
ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK	54

ELŐZŐ RÉSZ MEGÁLLAPÍTÁSAI

1. Már a Caesar-i naptárreform idején március 21-re került a napéjegyenlőség dátuma. Gergely pápa reformjáig, 1582-ig tíz napot hátrált március 10/11-ig, amihez 1282 év kell. Azonban a reformok közt eltelt évek szerint - 1627 év - 12/13 napnak kellene itt lennie. *Honnan került elő 345 plusz év és miért volt elég a 10 nap?*

2. Fuhrmann professzor szerint a IV-IX századokban a hamisítók tömegével írtak le olyan szövegeket, amelyek nem illettek a keletkezési idejükbe, hanem több száz évet vártak. Egy olyan óriási mennyiségű okmányról van szó, hogy a professzor kijelenti, hogy vagy minden kora középkori hamisító egy zseniális látnok volt, vagy probléma van az időszámításunkkal.

3. Kijelenthető, hogy a sötét középkor egy furcsa rendellenesség a kultúra történetében, aminek nem kellene ott lennie. A hétköznapi élet lendülete nem enged ilyen töréseket a fejlődésben. *Ha pedig valóban volt egy kb. három-négyszáz éves szakadás, miért nem egy másik, egy új kultúra fejlődött ki? Miért folytatódott a latin szinte törés nélkül?*

4. A mai időszámításunk hitelességében, pontosságában kételkedőknek igazuk van, valami nincs rendben. Ugyanakkor a betoldásos és szándékos naptárhamisítás nem működhet, mivel hatalmi ellentétek miatt maradt volna írásos nyoma. Felmerülő kérdés: *ha a probléma létezik és az évek betoldásának elmélete nem működhet, akkor mi történhetett az időszámításunkkal?*

A megoldás keresése:

1. Az igazolt problémái és az összeesküvés-elmélet tagadása más megoldás felé terelt. Eredménye egy ötlet: *lehet, hogy a mai időszámításunk valójában nem a Krisztus születése utáni, hanem egy másik időszámítás, ami valamilyen tévedés vagy félreértés miatt terjedt el a keresztény Európában?*

2. Az ötlet megvalósítása: egy középkori krónika elfogadottól eltérő évszámából ki kell vonni a szóba jöhető időszámítások kezdőévet. Ha a különbség egyezik valamelyik hasonló jellegű, valós történelmi eseménnyel, akkor abban az időszámításban érdemes szétnézni.

3. Az ötlet életképesnek bizonyult. Kézai Simon hunok bejövetelének 700-as évszáma megfelelt az ötlet feltételeinek. A 700-ból kivonva 247-t - a pártusok időszámításának kezdő évszámát - 453-at kapunk, ami a mai időszámításunkban Attila, a hun nagykirály halálának éve.

4. Az ötletre támaszkodó feltételezés: *Kézai Simon krónikájának évszámait a pártus birodalom arszakida időszámításában íródtak.*

A krónikák titkai:

1. Tényként állíthatjuk, hogy Kálti Márk Képes Krónikájának szerzői módosították a Kézai-krónika évszámait. Alapvetően az indictio-ciklus segítségével kapták az új évszámaikat - 872-ből 677 lett, a 700-ból 445. A többi évszámhoz felhasználták a két eredeti évszám különbségét. Egyes évszámokhoz a Nagy Sándor halálától számolt éra 323-as évszámának különbségével jutottak.

2. Kézai évszámainak kétféle visszahelyezése az időskálán azt bizonyítja, hogy Kálti Márk és társai nem voltak annak tudatában, hogy milyen évszámokról van szó. A zavaros évszám és eseménypárosítás pedig arra utal, hogy nem tudták, hogy miért kell átszámítani az évszámokat.

3. Az egyedüli felismerhető folyamat: ahol átírják az évszám bevezetését, ott átszámítják az éveket is. Például azokat is, amelyek még uralkodói évszámokkal voltak jelezve.

4. Pár évszám átkerült későbbi krónikába: a Tárih-i Üngürüsz három Képes Krónikával azonos évszámot említ.

5. A legfontosabb tétel: a Képes Krónika szerzői Attila halálának 445-ös évét a 700-as évszámból származtatták. Igazolódott az elmélet állítása, hogy a 700-as évszám valójában Attila halálának éve, amit a 700 és 247 különbsége alapján feltételeztünk. Egyúttal az is, hogy Kézai évszámait a pártus időszámításban íródtak.

Az eltévesztés okai:

1. Az Úr/Domini kifejezés mind a latinban, mind a magyarban Úr Jézust is jelenti. Az itt élő népesség hitéletében jelen lévő keleti keresztény elemek és az elnevezése miatt pedig Úr Jézus születésétől számított időskálának vélték. Ha a különböző népek közötti többszörös átadás/átvétel során az időszámítás valódi eredete homályba veszhet, ezért a félreértés reális lehetőség.

2. Ezt bizonyítja a Kézai-krónika a magyarok bejövételének évszáma, a 872. A szerző nem az Úr évével, hanem Jézus Krisztus születésének évével vezette fel. Az eredeti ősforrásban az évszámhoz tartozó megjelölés vagy olvashatatlan volt, vagy teljes egészében hiányzott. A másoló pedig automatikusan azzal a bevezetéssel helyettesítette, amilyen időszámításnak vélte az évszámot.

Az időszámítás elterjedése:

Az időszámítás Európába kerülésére több útvonal is számításba jöhet: egyik a pártus birodalom lovasnomád rokonnépein keresztül történhetett, és a népvándorlások egyik hulláma pedig magával hozta az Úr időszámítását. A másik, a pártus birodalom területéről kiinduló vallási mozgalmak is magukkal hozhatták írásaikban.

Hogyan tovább?

Innentől tudatosan kezdtem keresni a 247 éves elcsúszás nyomait és számos példát találtam. Főleg olyanoknál, amelyekre nem talált hiteles magyarázatot a mai történelemtudomány. Jellemzően a kronológia területéről származnak, mivel az lett elrontva. Időszámítások kezdőpontjai, történelmi és csillagászati események kaptak új szemléletet. A 247 évvel eltolódott események nem a megtalálás sorrendjében vannak közzétéve, hanem az elmélet bizonyításában játszott súlyuk alapján.

MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK

A történelem jónéhány különleges és misztikus rejtélyét tárjuk fel a fejezetben, amit pont az időszámításunk hibája hozott létre, kezdve a sötét középkorral.

1. A sötét középkor keletkezése

A mai időszámításunkat az egykori pártus világbirodalomtól örököltük, igaz, egy nem szándékos félreértés által. Az időszámításunk elterjedése után, a reneszánsz ember tudásszomja által igény támadt arra, hogy a római kort összeillesszék a használatba vett új időszámítással. A téves gondolat szerint ezek Jézus születésétől számolt évek, ezért Jézus természetesen 1-ben született. A Bibliában található adatok alapján pedig ismert volt a Jézus korához kapcsolódó korszak, Augustus császár uralkodásának évei. Ezen információk ismeretében vizsgáljuk meg, hogy mi történt valójában az időszámításunkkal.

A római korszak kapcsolatrendszerére úgy kell tekinteni, mint egy szerteágazó, de bonyolultan összefonódó, együtt létező egészre. Az egész korszak kronológiája pedig ugyanilyen összefonódó tömbként viselkedik.

Amikor a kronológia felépítése során a mai időszámítás 1-es évszámához, tévesen, Augustus császár kora rendelődött, a teljes római kort, és az ahhoz kapcsolódó valamennyi történelmi eseményt 247 évvel hátrébb helyezték.¹

Mivel konzulokat nyugaton 536-tól, keleten 541-től már nem neveztek ki, ami az eponim² rendszerű római naptár alapja volt, az megszakadt. Az ez utáni évszámok már nem kötődtek a konzuli évekkel datált római korszakhoz, ezért nem lehetett hitelesen hozzákapcsolni és visszadátumozni. Maradtak a valós helyükön.

A 247 évvel hátrébb csúszott római korszak és az utána következő valós korszak közé olyan 247 év került, aminek lényegében nincs történelme.

A betoldódó 247 év természetesen nem maradt történelmi esemény nélkül. Az üres éveket a kronológiával foglalkozók feltöltötték, részben a hátracsúszott 247 évből, hisz eredetileg ez jött volna a római kor után. Részben pedig a valóban odatartozó eseményekkel, nem kevés ismétlődéssel, amit néhány példával igazolunk.

¹ A mai időszámításunk első évéhez köthető valós történelmi esemény valójában a pártusok, illetve az arszakidák királyságának megalakulása, amely a téves kronológiában BC 247-re lett datálva.

² Az eponim keltezésnél az évet egy hivatal évenként változó viselőjéről neveztek el. Ezt az alkalmazták például az asszír birodalomban. A római évjegyzés szintén eponim rendszerre épült. Az éveket két konzul nevével jelölték. A konzulok évei szerinti jegyzés a császárság korában is fennmaradt.

Ha egy liter leveshez hozzáöntünk még egy liter vizet, akkor lesz két liter híg valamink. Ez történt a korszakkal is, felhígult. Klasszikus kifejezéssel élve, *besötétedett*.

Így jött létre a kronológia sötét középkora. A hossza - elméletileg - 247 üres és a 247 valós történelmi év összege lenne, azaz 494 év. De csak elméletileg. Valószínűleg ettől jóval kevesebb, amit a további kutatások fedhetnek fel.

A „sötét korszak”, magyarul „sötét középkor” kifejezés Cesare Baronio³-tól származik. Legismertebb művei az *Annales Ecclesiastici*. XIV. Benedek pápa tiszteletreméltó címet adományozott neki. Az *Annales* kereszténység első tizenkét évszázadát ölelte fel 1198-ig, és tizenkét kötetben adták ki 1588 és 1607 között. Baronius a X. kötetében alkotta meg a „sötét középkor” kifejezést, igaz, ő az AD 888-tól AD 1046-ig tartó időszakra utalt vele. Egy idő után már a közvetlenül Róma bukását követő évszázadokat jelentette a történészek számára.

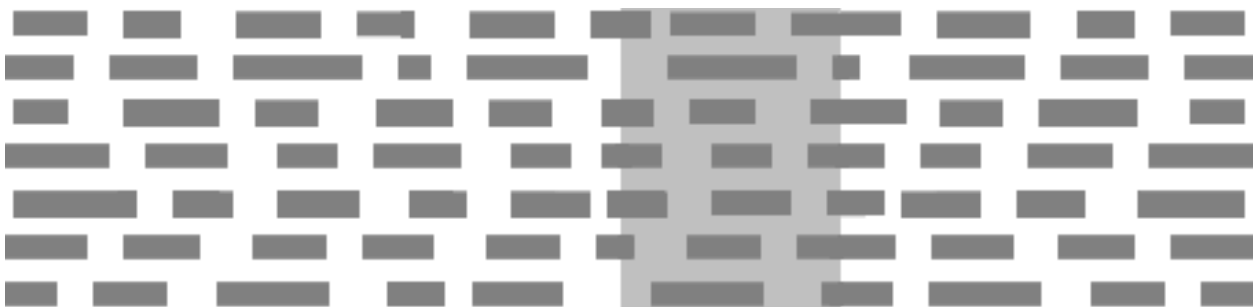
A következő két ábra szemlélteti a sötét középkoros éveket tartalmazó, téves kronológia eseménysorát, illetve a sötét középkor nélküli, valós történelem eseménysorát.

A felső ábra szemlélteti a két eseményben gazdag rész között a megritkult, forrásszegény időszakot. Ebben az időszakban szokatlanul kevés írott és régészeti emléket találtak. A meglévő dokumentumok óriási hányada minősült hamisítványnak.

A középkor eseményei a 247 évvel felhígult sötét középkorral.

Az alsó ábrán már elfogadható az események eloszlása, és megszűnik az úgynevezett forráshiány. A kb. feleannyi időre a meglévő dokumentum és régészeti lelet elfogadható mennyiségű háttéranyagot biztosíthat.

A középkor eseményei a 247 éves betoldás nélkül.

³ Cesare Baronio olasz bíboros és a katolikus egyház elismert történésze (1538-1607).

Térjünk vissza egy bekezdés erejéig az első fejezet *A sötét középkor problémája* című részéhez. Az itt leírtak alapján már érthető Horst Fuhrmann kijelentése a rengeteg furcsa viselkedésű hamisítványról, mely szerint, majd minden hamisított okmány legalább 300 évet várt, mire hasznát vették.

Nem a Fuhrmann professzor által vizsgált okmányok hamisak, hanem a korszak kronológiája lett tévesen felépítve.

A következő ábrán a hibás összeillesztésű időskála, ahol jól látható a két különböző rész, a hátracsúszott római kor, a 247 meg nem történt évet tartalmazó sötét középkor.

Az alábbi kép a ma elfogadott történelmi korszakokat ábrázolja, benne az üres évek sávja – körülbelül AD 536-tól - ami Rómát és egyúttal az egész ókort, időben hátrébb tolta.

Ókor, és a 247 évvel hátravitt római korszak kb. i. e. 3000 –i. u. 476	Középkor, benne 247 meg nem történt év ↔ 247 év ↔	Újkor 1492 - 1914	Jelenkor 1914-től
	476 - 1492		

Ezen az ábrán pedig a valóban megtörtént korok elhelyezkedése látható egymáshoz képest.

Ókor, és a helyén lévő római korszak kb. i. e. 3000 – i. u. 723	Középkor, 247 év nélkül 723 - 1492	Újkor 1492 - 1914	Jelenkor 1914-től
--	---	------------------------------------	------------------------------------

Az elkövetett hiba érdekessége, hogy csak a mai időszámításunk kronológiáját zavarta össze:

Az egyéb időszámítások nem érintettek benne. Sem a kopt, sem az iszlám, de a két világ teremtésétől induló időszámítás, a VIII. században létrejött bizánci és zsidó világéra sem. Csak akkor sérülhettek, ha a mai időszámításunk téves adatait vették át.

Azokat az iratokat, amelyek valamilyen fura oknál fogva nem illeszkedtek az új kronológiába, egyszerűen hamisnak minősítették, vagy figyelmen kívül hagyták.

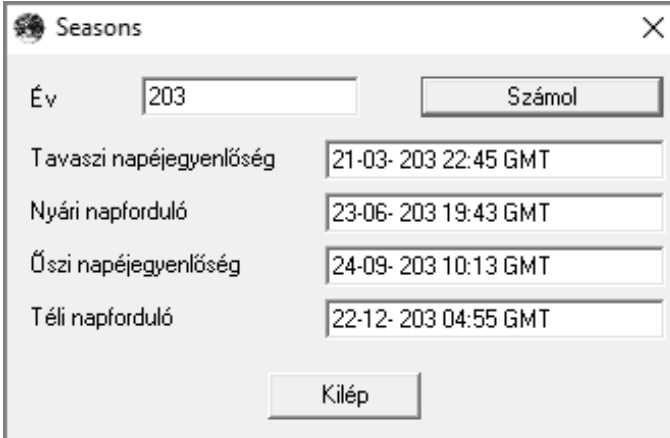
2. A helyretett időskála csillagászati eseményei

A kronológia pontosságát előszeretettel szokták igazolni különböző csillagászati események időpontjaival. Ilyenek a nap- és holdfogyatkozások, illetve a napéjgyenlőségek, valamint a holdfázisok. A következőkben a helyére kerülő időszámításunk néhány évszámának csillagászati igazolását vizsgáljuk meg.

A Julianus-naptár bevezetésének éve a mai időszámításunk 203. évével azonos⁴ az elméletünk szerint. Egyes források⁵ tényként közlik, hogy a bevezetés éve újholddal kezdődött. Alább a 203. esztendő január elsejei újhold képe.

Julián idő:	1795203.58019	
Univerzális idő:	01:55:28 1 Január 203	
Helyi idő:		
A holdidő:	0 nap, 0 óra, 0 perc.	
Holdfázis:	0% (0% = Új, 100% = Teli)	
Hold távolság:	395769 kilométer, 62.1 földugár.	
Hold szög:	0.5032 fok.	
Nap távolság:	147101802 kilométer, 0.983 csill.-i egység	
Nap szög:	0.5422 fok.	
Utolsó újhold:	04:50 UTC 1 Január 203	Lunation: -21273
Első negyed:	12:36 UTC 8 Január 203	
Telihold:	06:30 UTC 15 Január 203	
Utolsó negyed:	22:08 UTC 22 Január 203	

Az elmélet szerint ebben az évben március 21-ére esett a tavaszi napéjgyenlőség időpontja, Sosigenes munkája nyomán. A csillagászati programok ÚR/AD 203. évében március 21-én 22.45-re teszik a tavaszi napéjgyenlőség, azaz a tavaszpont időpontját. Kisebb pontatlanság a programok részéről, hogy a források szerint a Julianus-naptár bevezetésének éve - ÚR/AD 203 - szökőév volt. A programok és a ma alkalmazott szabályok szerint viszont nem az. Egy külön fejezet szól róla.

Év	203	Számol
Tavaszi napéjgyenlőség	21-03-203 22:45 GMT	
Nyári napforduló	23-06-203 19:43 GMT	
Őszi napéjgyenlőség	24-09-203 10:13 GMT	
Téli napforduló	22-12-203 04:55 GMT	
Kilép		

Gergely pápa tíz napja ÚR/AD 203-tól gyűlt össze⁶. A két naptárreform így megfelelő időbeli távolságra van, az elmélet egyik alapproblémája megoldódott. A problémát okozó 345 évnyi többlet lecsökkent 83-ra, ami elfogadható eltérés.

⁴ A bevezetés éve -44 (BC 45). Időpontja pedig a helyes kronológiában: 247-44 = ÚR/AD 203.

⁵ Dr. Székely István: Krisztus születésének éve, és a keresztény időszámítás

⁶ Naptárreform évből kivonva az évszámot: 1582-203=1379 év, ami kb. egy napos távolságra van Gergely pápa tíz napjának 1282 évéhez.

A Julianus-naptár bevezetése (203) és a niceai zsinat új dátuma (572) között 369 év⁷ telt el. A csillagászati programok ÚR/AD 572. évében március 18-án 7.33-ra jelzik a napéjegyenlőség időpontját, ami igazolja a niceai zsinat által jelzett három napos csúszást.

Év	Számol
572	
Tavaszi napéjegyenlőség	18-03- 572 07:33 GMT
Nyári napforduló	20-06- 572 00:07 GMT
Őszi napéjegyenlőség	20-09- 572 20:57 GMT
Téli napforduló	18-12- 572 19:47 GMT

A programok szerint ÚR/AD 188 és ÚR/AD 223 közötti években március 21-én következett be a napéjegyenlőség. Illetve következett volna, de mint tudjuk, az ÚR/AD 203-as év előtt a *naptári zűrzavar időszaka* miatt a valós történelmi események dátuma és a program által számított dátum eltérő lesz.

A niceai zsinat a mai, téves időszámítás szerint 325-ben volt. Ekkor a napéjegyenlőség a csillagászati programok szerint **AD 325. március 20-ra, 11 óra 50 percre** esett, és semmi nyoma a zsinat jegyzőkönyveiben jelzett három napos eltérésnek.

Év	Számol
325	
Tavaszi napéjegyenlőség	20-03- 325 11:50 GMT
Nyári napforduló	22-06- 325 07:25 GMT
Őszi napéjegyenlőség	23-09- 325 00:04 GMT
Téli napforduló	20-12- 325 20:03 GMT

Viszont az ÚR/AD 203-tól összejött majd egynapos eltérésnek - ami az eltelt 122 év alatt gyűlt össze - van.

⁷ A naptárreform évét 247 évvel előrébb hozva BC 45-ről ÚR/AD 203-ra kerül. A niceai zsinat pedig AD 325-ről ÚR/AD 572-re. A két évszám között pedig: $572-203=369$ év lesz, ami majdnem 3-szor 128 év (384).

3. A világérák és a konzuli évek

A római birodalom egységes időszámítása a konzuli tisztségek törlésével megszűnt, ami a sötét középkor törvényszerű létrejöttéhez vezetett. Azonban egy jól funkcionáló birodalom működtetéséhez ez az intézmény szinte nélkülözhetetlen. Vizsgáljuk meg mi történt valójában a régi birodalmi évjegyzést helyettesítő világérák megjelenése és konzuli évek megszűnése körül.

A világérákat, azaz a világ teremtésétől számolt éveket szinte egységesen, a VIII. század végétől kezdik használni. Kiszámításukat jellemzően a III-IV századra vetítik vissza. A hipotetikus világ teremtésének számolt évszámot szentírási alapra helyezve igyekeztek megtalálni, különböző kezdőpontokkal. Az Ószövetség mitikus hagyományai egészen az első emberpár történetéig, azaz a bibliai történet szemlélet szerint a világ teremtéséig nyúlnak vissza: magától vetődött fel az elgondolás, hogy a világ eseményeit a legősibb kezdetektől számítva foglalják nagyobb egységbe. Olyan kronológiai rendszert szándékoztak teremteni, ami független a görögség vagy Róma időszámításától, azzal az előnnyel, hogy kezdőévnél korábbi esemény nem képzelhető el. Ezek a törekvések hozták létre a világérákat, illetve a kidolgozásához szükséges számításokat.

A világérák kezdőpontjai:

A bizánci világéra: BC 5509. szeptember 1.

Az alexandriai világéra: BC 5493. szeptember 1.

A zsidó világéra: BC 3761. október 7.

A bizánci világéra még sokáig használatban volt Oroszországban, ahol Nagy Péter cár 1700-ban szüntette meg. Az alexandriai világérával főként a bizánci történészek számoltak. A zsidó világéra a X. században vált általánossá, az 1980-as években is használták Izraelben és a szórványban élő zsidó közösségekben⁸.

A konzulok a római köztársaság legfőbb tisztviselői voltak. Az évenként megválasztott két konzul hivatali ideje alatt a teljes polgári és katonai végrehajtó hatalom együttes gyakorlója. Idővel szakigazgatási munkájukat más választott tisztviselőkkel osztották meg, de az állami és a hadügy legfőbb irányítását megtartották.

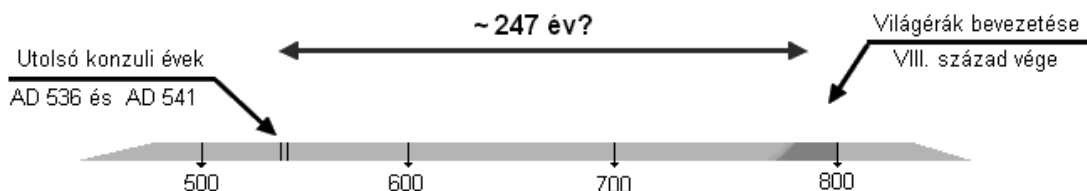
A római köztársaságban az éveket a konzulok szerint jegyezték fel, ami eponim évjegyzés körébe tartozott. Minden évet két konzul nevével azonosítottak. A BC IV. századtól a naptárakhoz az előző 30 év konzuljainak listáját is mellékeltek - *latinul fasti* - innen ered a konzuli listák „*fasti consulares*” elnevezése. Az első listát, amely a római köztársaság megalapításának évéig tartalmazza a tisztviselőket, az BC III. század körül állították össze. A korábbi két évszázad adatai ezért nem tekinthetők hitelesnek. Ez alapján készültek a későbbi konzuli lajstromok is. A konzulok évei szerinti számítás a császárok korában is fennmaradt, amikor a konzuli tisztség, tartalmát elveszítve, pusztán címmé fakult. Még a IV. század korlátlan hatalmú császárai is konzulok szerint keltezték ki rendeleteiket. Az utolsó konzulokat Justinianus idejében nevezték ki, nyugaton 536-ban, keleten 541-ben. A tisztség eltörlésével a római időszámítás jegyzése gyakorlatilag megszűnt.⁹

⁸ Hahn István: Naptári rendszerek és időszámítás: Világérák, Magyar Katolikus Lexikon

⁹ Hahn István: Naptári rendszerek és időszámítás: A római naptár kialakulása; Magyar Katolikus Lexikon

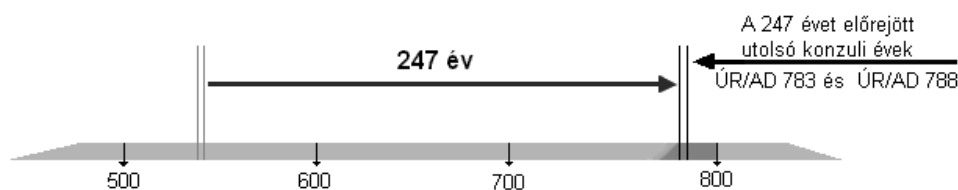
Az elmélet a következő kérdést veti fel, valamennyi világra viszonylatában:

A konzuli évekre alapuló birodalmi évszámítás megszűnése után - nyugaton AD 536-ban, keleten AD 541-ben nevezték ki az utolsó konzult - miért vártak majd 250 évet az azt helyettesítő, egy birodalom számára szinte nélkülözhetetlen intézmény, az új világra bevezetésével?

A válasz pedig az, hogy nem vártak, csak a mai, téves kronológiában van két évszázadnyi távolság a két esemény között. Valójában rögtön, illetve még valószínűbb, hogy már a konzuli tisztségek megszüntetése előtt elkezdték használni.

Az utolsó római konzuli év a helyes kronológiában $536+247=$ **ÚR/AD 783**-ban volt. Konstantinápolyban pedig $541+247 =$ **ÚR/AD 788**-ban. Vagyis a VIII. század végén. A világérák általános használatba vételének korában.

Jól látható az ábrán, hogy a helyes kronológiában a tényleges bevezetés feltételezett korszakán belülrre kerültek a 247 évet előrejött utolsó konzuli évek.

Ugyanakkor, mint majd látni fogjuk, más esetekben rendszeresen rajta lehet kapni a pontosan 247 évnnyi eltérést, itt azonban nem. De nem is lenne logikus. A 247-től kisebb elmozdulás oka, hogy csak akkor szüntették meg a konzuli tisztséget, amikor már működött a világéra.

Most gondoljuk végig az időszámítás lecserelésének folyamatát a *mai téves kronológiából* ismert menetében:

Jóformán egyszerre szüntették meg a konzuli éveket, mind keleten, mind nyugaton.

Majd várnak körülbelül 250 évet és hirtelen ötlettől indítva egyszerre három, egymástól független világérát is létrehoznak, miközben már a negyedik században felvetődött a gondolat.

Mintha 250 éves átmeneti amnézia uralkodott volna el Európán.

Egy kis kitérővel foglaljuk össze, hogyan alakult az egymást váltó időszámítások, 247 éves elcsúszás nélküli, valós története:

Tehát, a római birodalom, mint meghatározó hatalom, évszázadokon át használta a konzuli éveket. Majd körülbelül a nyolcadik század végén az előrettekintő dátumozás hiányosságai miatt lecserélik a konzuli éveket és bevezetik a világ teremtésétől számolt érákat, ráhagyva a különböző kultúrákra annak kiszámítását. A bevezetett új érák, funkciójuknak megfelelően, eredményesen működtek.

Megközelítőleg 350 évvel később, a mindennapi politika szinte menetrendszerű és mondhatni kicsinyes ellentétei miatt a nyugat-római egyházban és a befolyása alatt álló területeken *jóhiszeműen* bevezették hivatalos éráként a már létező, de eredetében félreértelmezett „*Anno Domini*” bevezetésű időszámítást.

A nyugat-római egyház a hatalom koncentrálttsága miatt mindig is nagyobb érdekérvényesítő befolyással rendelkezett, mint az egyház keleti része, így az „*Anno Domini*” lassan egyeduralkodóvá vált jóformán az egész világon. Sajnos, a téves kronológiájával együtt.

Megjegyzendő, hogy nagy valószínűséggel nem lenne probléma a kronológiánkkal, ha a világ megmaradt volna az egyik, vagy másik világéránál, és akkor ez a tanulmány sem íródott volna meg.

Felépítették volna nulláról kezdve a valós história történelmi kronológiáját az általánosan használt érában, feltehetőleg a *sötét középkor* és más, egyéb jellegű tévedések nélkül.

A „*Jézus születése előtt*” kifejezés helyett „*a világ teremtése előtt*” szófordulatot használnánk, és jó pár ezer évvel korábban indulna visszafelé az időben a nulladik évvel. A bizánci világéránál $5509+2022=7531$ évvel, az alexandriai világéránál $5493+2022=7515$ évvel, a zsidó világéránál pedig $3761+2022=5783$ évvel a 2023. évszám előtt, attól függően, melyik világra maradt volna az egyeduralkodó a jelenlegi helyett.

A „*mi lett volna, ha*” jellegű kérdéskört azonban felesleges lenne továbbvinni. Kutassuk tovább a kissé elrontott kronológiánkat, és próbáljuk helyretenni a kizökkent időt.

4. A betlehemi csillag jelenségköre

A betlehemi csillagról szóló rész az elmélet első kiadásában nem szerepelt. Egyik oka, hogy a szaktudósok nem tekintik hiteles forrásnak a bibliai írásokat. Ezért bölcsőbbnek láttam mellőzni. A másik oka, hogy a kutatás során azokat vettem előre, amelyeken keresztül, úgymond egzakt módon bizonyítható az elmélet. A szentírásoknak erősen szubjektív a megítélése, ami talán érthető is. A külön fejezetként szereplő rész fogadtatása igazolta az első körös mellőzését. Nagyon gyakran talákoztam egyféle rugalmatlansággal, amikor az ezzel kapcsolatos elemzéseket közzétettem, még a szaktudósok köréből is. A belső meggyőződés valahogy nem engedi másképp látni, láttatni, ami a hitéletünk részévé vált. Úgy sem, hogy egy racionális eseményszemlélet szerint írtam le a történéseket. Ráadásul néhány bizonyítás ismertetését megelőzte, mint például a sötét középkor keletkezése, ami a hitelesség rovására ment. Megjegyzem, hogy nem Jézus születési idejét akartam megtalálni. Nem az volt a cél. Az elméletet akartam, illetve akarom bizonyítani, a következő megállapítások szerint:

- 1. Augustus kora hátrament 247 évet.**
- 2. Ha létezett a betlehemi csillag, akkor az is.**
- 3. Ezért megpróbáltam megkeresni 247 évvel később.**
- 4. Ahol találtam egy hasonlóan értelmezhető jelenségkört.**

Erről szól ez a fejezet. A megtalált 247 évet eltolódott események sorában nem ez állt az élen. Ekkor már számos példát találtam. Sokadik volt a sorban. Csak a második kiadásba került be, annak második fejezeteként. Úgy gondolva, hogy ez fog majd a legnagyobbat szólni, de nem lett igazam, mert egy igen erős belső tabu védi a misztikus történetet. Ezért bekerült ide, ahová való, a misztikumok közé, ahol egy lett a sok közül.

A jelenségre - az 1. évszám körül - számos elképzelés született, ami érthető, ha azt 247 évvel később kell keresni. Többek között Szaturnusz-Jupiter és más bolygóegyüttállások, üstökös-elmélet, bolygók felkelése bizonyos csillagképekben, szupernóva felvillanás. Még a sci-fi irodalmat is megihlette. Arthur Clarke A csillag című novelláját szentelte a témának. Talán azért is született ennyiféle elmélet, mert valójában egyik sem illeszkedett elfogadhatóan az evangéliumi leírásokhoz.

a) A népszámlálás éve

A római korszak és a pártusok arszakida érájának kronológiai összekapcsolása során természetesen nem sikerülhetett Jézus születését az 1-es évszámhoz rendelni. Az ókori történetíró, Josephus Flavius *'A zsidók története'* műve szerint a gyermekgyilkos Heródes BC 4-ben halt meg. Jézusnak még előtte kellett megszületnie. Nekünk pedig az evangéliumi írások - Augustus által elrendelt - népszámlálásának évét kell megkeresnünk a forrásokban, ahhoz hogy meghatározhassuk a betlehemi csillag valódi évét.

A népszámlálás évét és a születést Lukács evangéliuma köti össze:

„Azokban a napokban történt, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.” (Lukács evangéliuma: 2.1-2.7)

Teres Ágoston a *Biblia és asztronómia* című könyvében leírja, hogy Aemilius Palatinus római tábornok Velencében megtalált síremlékén a következő mondat szerepel:

„Sulpicius Quiriniusnak, Augustus császár hadvezérének és követének parancsára Szíriában cenzust hajtottam végre Apameában, a 117 ezer polgárt számláló államban, és ugyancsak Quirinius megbízásából az ituerusok erődjét Libanon hegyén...”

(Teres Ágoston: *Biblia és asztronómia, Specola Vaticana 1994*)

A népszámlálás évét egy másik történelmi okmány is megerősíti. Az erről szóló forrást egy magyar püspök, Verancsics Antal fedezte fel, aki I. Ferdinánd király követeként 1555-57-ben Isztambulban járt Szulimán szultánnál.

Egyik ankarai városrészben, egy antik épület falán hosszú latin és görög feliratot vett észre. Később kiderült, hogy a szöveg *Augustus császár Res gestae*-jének másolata, amiről Tacitustól tudjuk, hogy Augustus saját kezűleg írta le, amit élete során véghezvitt. Az eredeti elveszett, de Tiberius kőtáblákra vésette és felállította a császár tiszteletére épített templomokban.

A szóban forgó épület pedig Róma istenasszony és Augustus császár temploma volt. A feliratban maga Augustus mondja el, hogy háromszor rendelt el népszámlálást uralkodása alatt. A mai időszámításunk szerint BC 28-ban, BC 8-ban, és AD 14-ben. A tudomány ez a forrást „*monumentum ancyratum*” néven ismeri.

A népszámlálások évei a *monumentum ancyratum* szövegében természetesen a római évszámítás szerint szerepelnek, ahol az adott év két konzuljának nevével különböztették meg az egyes éveket.

Az BC 28-as év *Augustus VI. konzulságának és M. Vipsanius Agrippa II. konzulságának éve*. Az AD 12. év pedig *Germanicus Julius Caesar és C. Visellius Varro helyettes konzulságának éve*.

b) A betlehemi csillag a forrásokban

Az évszámot meghatároztuk: BC 8, és 247 évet sem probléma előre menni, de abban évben mit és mikor keressünk? Mit tudunk a betlehemi csillagról valójában, lehetőleg leválasztva róla a megfajtatlan homályos misztikumot? Két bibliai evangéliumi forrás említi meg az eseményt, Máté evangéliuma és az apokrif iratok közé sorolt Jakab ősevangéliuma. Az apokrif jelentése rejtett, elrejtett, azokat a szerzők által szentnek szánt írásokat nevezik így, amelyeket kihagytak a Biblia írásai közül. Mindenütt két fordítást idézek, hogy a szöveg lényegét könnyebben ki lehessen emelni.

Máté evangéliuma Károli Gáspár fordításában a következőket írja:

Amikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván: *Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk neki.* Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem. És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? Azok pedig mondának neki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta: És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, a ki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt.

Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmasan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét. És elküldvén őket Bethlehembe, mondta nékik: Elmentek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és tisztességet tegyek neki. Ők pedig a király beszédét meghallván, elindulának. *És ímé a csillag, a melyet napkeleten láttak, előttük megy vala mind addig, a míg odaérvén, megáll a hely fölött, a hol a gyermek vala.* És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének. És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, tisztességet tőnek neki; és kincseiket kitárván, ajándékokat adának neki: aranyat, tömjént és mirhát. És mivel álomban meginttettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton térének vissza hazájokba.

Az új fordítású Bibliában¹⁰, pedig így olvasható ugyanez a részlet:

Amikor a júdeai Betlehemben Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és kérdezősködtek: *"Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat."* Ennek hallatára Heródes király megriadt, s vele egész Jeruzsálem. Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. "Júda Betlehemében - válaszolták -, mert így jövendölt a próféta..."

Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét. Aztán elküldte őket Betlehembe: "Menjetek - mondta -, s szerezzetek pontos értesülést a gyermek felől! Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki." Azok meghallgatták a királyt és útra keltek. *S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt.* A csillagot megpillantva nagyon megörültek. Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd elvették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel álomban utasítást kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.¹¹

¹⁰ Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája (2014)

¹¹ Máté evangéliuma 2.1-2.12

Jakab apokrif ősevangéliumában a következőket találjuk:

Akkor magához hívatta a mágusokat, és ezt mondta nekik: „Miféle jelet láttatok a Király megszületésekor?” A mágusok ezt válaszolták: „Láttuk a csillagát, mely minden másnál ragyogóbb volt, úgy ragyogott az a többi csillag között, hogy ezeknek fényességét még látni se lehetett, és ebből mi tudtuk, hogy Izraelnek megszületett király, és eljöttünk, hogy leboruljunk előtte.” Ahogy távoztak a mágusok, íme, megpillantották azt a csillagot, mely napkeleten vezette őket, és megállt a barlang felett.¹²

Jakab apokrif ősevangéliumának Szepessy Tibor fordításában a következő olvasata van:

József javában készülődött, hogy majd útra kelnek Júdeából, s lám, épp akkor nagy nyugtalanság támadt a júdeai Betlehemben, mert mágusok érkeztek, akik váltig ezt kérdezték:

- Hol van a zsidók királya? Láttuk a csillagot keleten, azért jöttünk, hogy bemutassuk előtte hódolatunkat!

Mikor Heródes ennek hírére vette, félelem fogta el. Nyomban szolgákat küldött ki a mágusokért, egyszersmind pedig magához rendelte a főpapokat, s faggatóra fogta őket a praetoriumban:

- Mi van megírva a Felkentéről? Hol is születik? A papok felvilágosították: A júdeai Betlehemben. Így van megírva".

Heródes elbocsájtotta őket, s most már a mágusokat kezdte faggatni:

- Miféle jelét láttatok annak - kérdezte - hogy király született?

- Láttunk egy csillagot - magyarázták a mágusok. - Feltűnően nagy volt, úgy ragyogott fel a többi csillag között, hogy mindet elhomályosította - más csillagot látni sem lehetett mellette. Így tudtuk meg, hogy Izraelnek királya született, s azért is jöttünk, hogy hódolatunkat bemutassuk előtte.

- Akkor hát menjetek és keressétek meg - mondta Heródes -, s ha rátaláltok, adjátok hírül nekem, hogy magam is odamehessek és bemutathassam előtte hódolatomat!

A mágusok távoztak tőle, s íme, az a csillag, melyet keleten láttak, elvezette őket a barlanghoz, ott állapodott meg a Gyermekek feje fölött".

Mikor a mágusok megpillantották bent anyjával, Máriával, kivették tarisznyájukból ajándékaikat, aranyat, tömjént, mirhát. S mert az angyaltól utasítást kaptak, hogy ne menjenek Júdea felé, más úton tértek vissza szülőföldjükre.¹³

Amit ki lehet következtetni a betlehemi csillaggal kapcsolatban az itt olvasható szövegekből:

1. Az eseménysor Augustus császár által elrendelt népszámlálás végrehajtásának idejében történt.

2. A mágusok, illetve napkeleti bölcsek születendő királyt, királyfit kerestek.

3. Látták (a király) csillagát a keleti égbolton, ami mindennél fényesebb volt, és valamilyen módon utalt arra, hogy egy királyfi fog születni.

4. Később, az égbolt egy másik pontján láttak egy csillagot, ami valamilyen módon mutatja az utat a gyermek királyfihoz.

¹² Jakab ősevangéliuma, Ladocsi Gáspár ford. in: Ókeresztény írók tára, Szent István Társ. Bp. 1988

¹³ Apokrif iratok - Csodás evangéliumok, Szerk.: Adamik Tamás, Telosz Kiadó Bp. 1996

A mágusokról, illetve a napkeleti bölcsekről még annyit, hogy Teres Ágoston könyvében csillagjósoknak feltételezi őket, de mindenképp nagy tekintélyű emberek voltak. Sokkal többet nem tudunk róluk a bibliai írásokból, azon kívül, hogy visszatértek hazájukba, miután átadták ajándékukat és figyelmeztetésüket. A különböző hagyományokban idővel „háromkirályok”-ként jelennek meg, de ennek nincs konkrét forrása és később még lesz róla szó.

Közvetlen utalás egyetlen írásban sincs, arra nézve, hogy időben milyen nap körül keressük ezeket a jelenségeket, de mind az ortodox keleti, mind a nyugati kereszténység számon tartja, és ünnepli Jézus születésnapját. Ez ma december 25, ahová a 325-ös niceai zsinat tette. A korai kereszténység által ünnepelt napja viszont még január 6-a volt. Egy rövid ideig december 25-től január 6-ig tartó időszakban ünnepelték születésnapját.

A leírtak alapján a betlehemi csillag jelenségét mindenképp e két dátum - december 25. és január 6. - környékén kell keresni, és ha lehet, megtalálni.

c) A népszámlálás valódi éve

Kérdés, ha a téves elgondolás szerint a teljes római kort 247 évvel korábbra helyezték, akkor hol kell keresnünk az Augustus által elrendelt BC 8-as népszámlálás valódi évét?

A mai, *téves időskálán* a következőképpen helyezkedik el a három történelmi esemény, a pártus birodalom megalakulása, Attila halála és a népszámlálás éve:

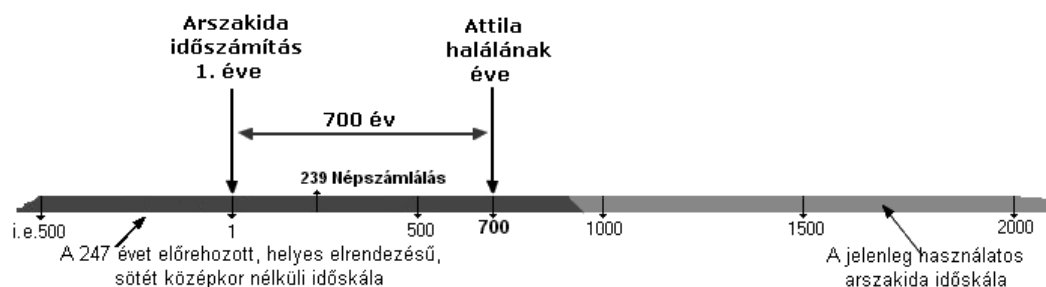
Az elmélet szerint a mai időszámításunk az arszakidák időszámítása, így időszámításunk **egyes évszáma** valójában I. Arszak királlyá történő kikiáltásának, egyúttal az arszakida, illetve a pártus birodalom megalakulásának éve. Attila 453-as halála pedig előrejön **ÚR/AD 700**¹⁴-ra.

Megjegyzés: Az elméletben meg kell különböztetni a helyes és a téves kronológiában értelmezett évszámokat. Ezért az „AD” illetve a „BD”-el egy perjellet az „ÚR” kifejezés kerül, **ÚR/AD** illetve **ÚR/BD** formában, jelezve, hogy az évszám az elmélet szerinti helyes kronológiában van megadva.

Augustus császár BC 8-ra jelzett népszámlálásának 247 évvel későbbi, valódi időpontja pedig a $247-8=239$ kivonás alapján az **ÚR/AD 239. esztendő** lesz.

¹⁴ $453+247=700$

Ennek megfelelően a *helyes időskálán* a következőképpen helyezkedik el a keresett három esemény:

Tegyünk egy kis kitérőt a dátum pontos értékével kapcsolatban. Többen jelezték, hogy nem jó a 239-es dátum, mivel a csillagászati jelölésben az BC 8 azonos **-7**-el. Ez alapján nem 8-at, hanem 7-t kell kivonni 247-ből, így a dátum $247-7=240$ lesz.

Bevallom, a könyv írása során ez a formula engem is megtévesztett, nem is egyszer. Ilyenkor fogtam egy táblázatkezelőt, felírtam egymás alá a számskálákat és kézzel megszámláltam, majd megnyugodva visszatértem a könyv írásához. A 247-7-es kivonás itt nem működik, téves gondolat, mivel nincs 0. év az időszámításunkban. Miről is van szó?

Alább a szóban forgó három skála ábrája. Az első sorban a 247 év sora, 1-től 247-ig, megszakítva a 12. után. A második sorban időszámítás előtti (BC) és az időszámítás utáni (AD) évek számsora. A harmadikban a csillagászati időskála, ahol az időszámítás előtti évek negatív számmal vannak jelölve.

Évek:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	...	244	245	246	247
BC/AD:	8	7	6	5	4	3	2	1	1	2	3	4	...	236	237	238	239
Csillagászati:	-7	-6	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	...	236	237	238	239

Az ábra magáért beszél. Jól látható, hogy BC 8-al kezdve az időszámítás előtti évek száma nyolc. A csillagászati skálánál ugyanannyit találunk, csak itt a nyolcadik a **0. év**. Ha csak 7-t vonunk ki 247-ből, akkor ott marad a 0. év, azaz a BC 1.

A csillagászati dátumok számításánál a *Julián dátumot*¹⁵ használják, ami nem tévesztendő össze a *Julianus-naptárral*¹⁶. Itt a -7 csak egy jelölése az adott évnek, ugyanúgy, mint a BC 8.

Tehát a népszámlálás valódi éve a $247-8=239$ kivonás alapján:

ÚR/AD 239.

A bibliai evangéliumokban leírt csillageseményeket itt kell megeltnünk. Pontosabban a király csillagát valamikor a 239-es év végén, a betlehemi csillagot pedig a 240. év elején.

¹⁵ A Julián dátum egy csillagászati célú időpont számítás. A módszer az időszámítás előtti 4713. év első napjától eltelt napok számát adja meg. A napváltás délben, UTC szerinti 12 óránál történik. Joseph Scaliger francia történész 1582-ben javasolt minden ismert történelmi eseményt megelőző kezdetet a számolási problémák kiküszöbölésére. Az apja, Julius Scaliger tiszteletére nevezte el a módszert Julián dátumnak.

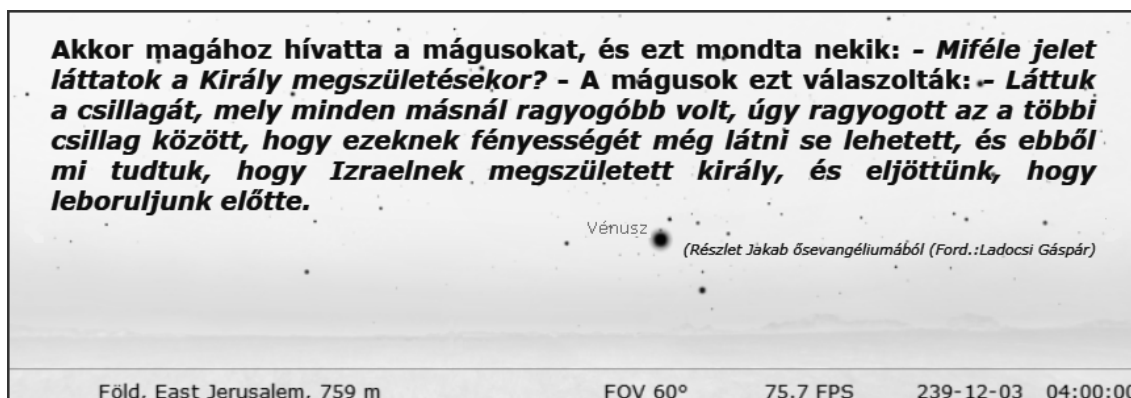
¹⁶ A Julián-naptár Julius Caesar által bevezetett, kisebb változtatásokkal a mai napig használt naptár. Összetévesztést elkerülendő a Julián dátummal, a továbbiakban a Julianus-naptár alakot használjuk.

d) A király csillaga

A napkeleti bölcsek feltehetőleg csillagjósok is voltak, ezért röviden ejtsünk szót az asztrológiai csillaghatárolásról. Az asztrológia a Nap, a Hold és a bolygók mozgását, együttállását tanulmányozza az égbolt csillagképeiben. Elfogadott története szerint az BC VIII. században alakult ki a napkeleti Mezopotámia és Babilónia területén. Művelői a papság köréből kerültek ki, akik egy adott időpontban bekövetkezett esemény alakulását próbálták meghatározni a különböző égitestek állásából és mozgásából. A tudománytörténet szerint a mai csillagászat alapjai is innen származnak. Egyiptomon és Görögországon keresztül került be az európai köztudatba, magával hozva a Mezopotámiában kialakult csillagok és csillagképek neveit, legtöbbször tükörfordítással.

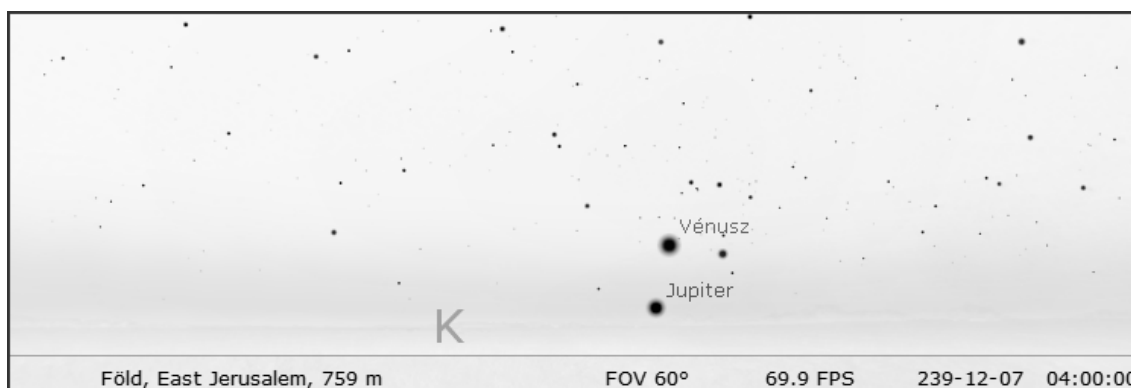
Nem vizsgálva az asztrológia hitelességét, igazságtartalmát, nekünk a napkeleti bölcsek szavainak megfelelő vagy ahhoz hasonlító asztrológiai csillageseményeket kell keresnünk.

A következőkben egy öt képből álló képsort mutatunk be, amely a *Stellarium* csillagászati program segítségével készült. A helyszín Jeruzsálemtől keletre, és a keleti égboltot látjuk, minden képen hajnali négy óra van.

Az első kép a 239. december 3-i égboltot mutatja, a Király csillagáról szóló bibliai idézettel. A király csillaga a csillag-hagyomány szerint a Jupiter. Ahhoz, hogy a királynak fia szülessen, egy női jeggyel kell találkoznia, például a Vénusszal.

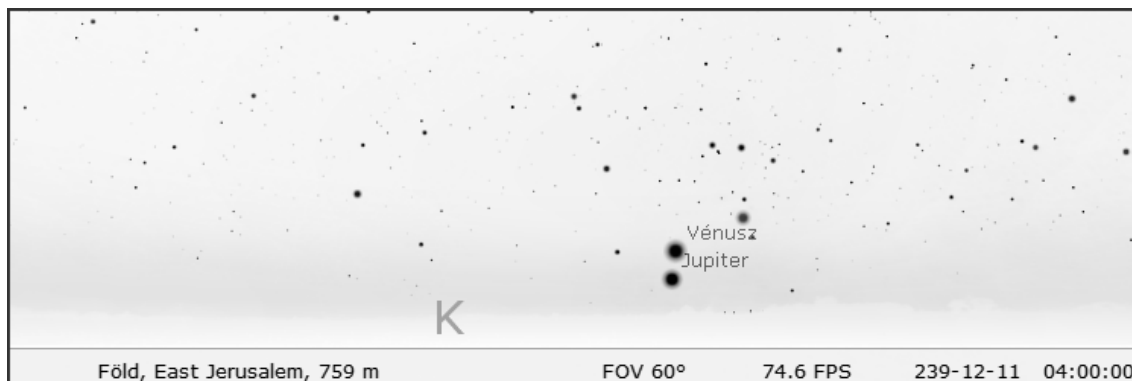
Az 1. évszám körüli együttállások a férfi jegyű Szaturnusz és a Mars bolygókkal inkább konfliktusok vagy szövetségek előjelei.

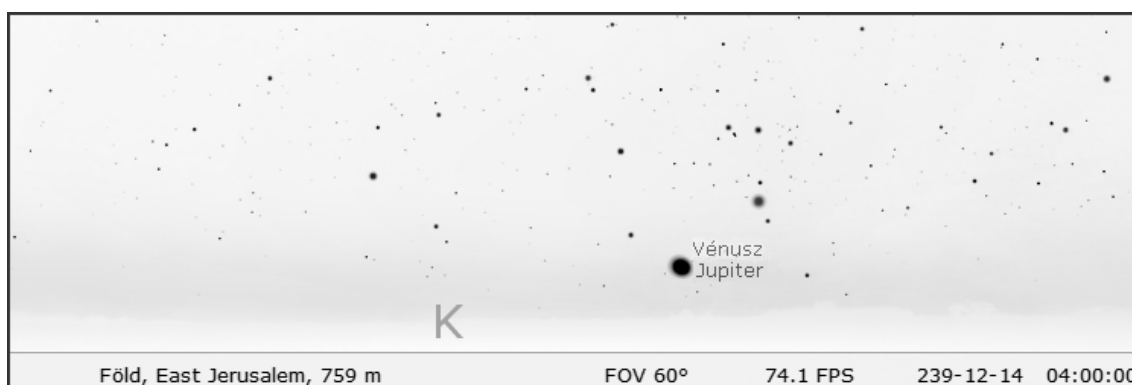
A második képen a 239. december 7-i állapot. A horizont felett megjelenik a Jupiter, a király csillaga. A források nagy fényességű jelenségről beszélnek, ami szinte elhomályosította a többi csillagot.

A Vénusz a Nap és a Hold után a harmadik legnagyobb látszólagos fényességű égitest az égbolton. A Jupiter az ötödik a fényességi sorban, itt viszonylag halványabb fázisában van, de még mindig fényesebb a legfényesebb valódi csillagtól, a Szíriusztól.

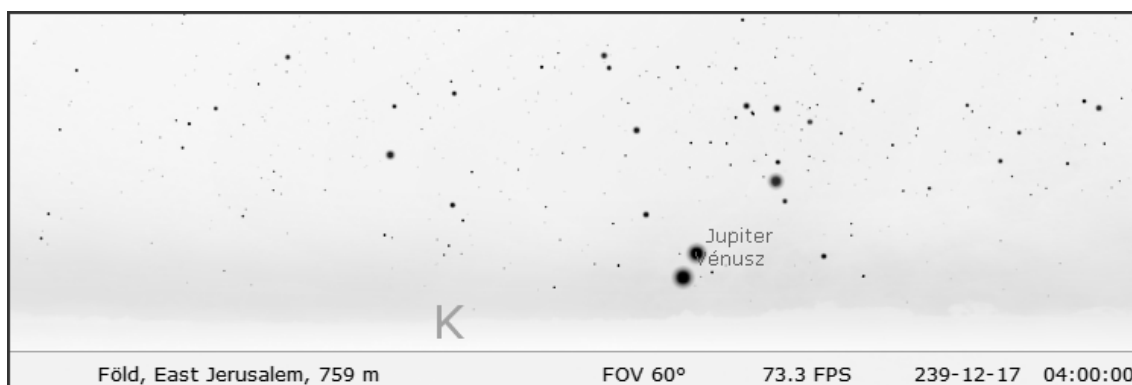
Jakab ősevangéliumának leírása ennek a két, nagy fényességű égitest együttállására utalhat.

A harmadik képen a 239. december 11-i állapot. A király csillaga, a Jupiter emelkedőben, az égi hölgy, a Vénusz süllyedőben a horizonthoz képest.

A negyedik képen a 239. december 14-i állapot. Az együttállás napja. Ezt az eseményt értelmezték úgy a mágusok, hogy a királynak gyermeke, illetve királyfi fog születni. A „minden másnál ragyogóbb” állapot - Jakab ősevangéliuma szerint, amikor is - „úgy ragyogott az a többi csillag között, hogy ezeknek fényességét még látni se lehetett...”

Az ötödik képen a 239. december 17-i állapot az együttállás után. A két bolygó lassan eltávolodik a látszólagos találkozásuk után.

Összevetve az evangéliumi írásokkal az eddigieket, a következő megállapításokat tehetjük:

Megjelenik a király csillaga, és együttállásba kerül a Vénusszal, pontosan 247 évvel később Augustus császár népszámlálásának mai - BC 8-as időpontjától.

Az égi hölgy és a királyi csillag találkozása királyi utód születését jelentheti az asztrológiai hagyomány szerint.

Téli időszakban történik, amikor a népszámlálásokat végrehajtották.

Az esemény a keleti égbolton következett be, ahogyan az evangéliumok jelzik.

Fényessége a két nagy fényességű égitest miatt megfelel Jakab ősevangéliuma leírásának.

A híradások úgy közvetítik felénk, hogy egyszer csak meglátták a király csillagát, de feltehetőleg csillagjósoként folyamatosan követték az égbolt eseményeit. Bizonyára tudták, ismerték az égitestek mozgásának szabályait a kor ismereteihez képest. Heródesssel történő találkozásukat nem biztos, hogy betervezték, hisz a források szerint ő hívatta őket.

Most pedig lépünk tovább az evangéliumi írásokból ismert misztikumhoz, a gyermek királyfi születési helyét megmutató betlehemi csillaghoz.

e) A betlehemi csillag

Máté evangéliuma és Jakab ősevangéliuma a betlehemi csillagról szóló mondataikban a következőket állítja a csillagról, kétféle fordításban:

...és ímé a csillag, a melyet napkeleten láttak, előttük megy vala mind addig, a míg odaérvén, megállá a hely fölött, a hol a gyermek vala.

(Máté evangéliuma, Ford: Károli Gáspár)

S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

(Máté evangéliuma, Új fordítású biblia)

Ahogy távoztak a mágusok, íme, megpillantották azt a csillagot, mely napkeleten vezette őket, és megállt a barlang felett.

(Jakab ősevangéliuma, Ford: Ladocsi Gáspár)

„...s íme, az a csillag, melyet keleten láttak, elvezette őket a barlanghoz, ott állapotott meg a Gyermek feje fölött”.

Forrás: Jakab ősevangéliuma, Ford.:Szepessy Tibor

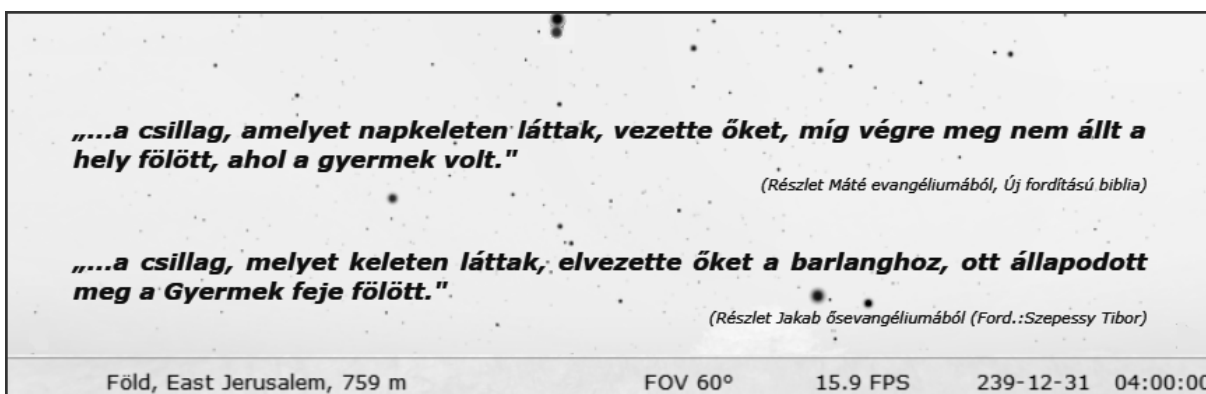
Az biztosan állítható, hogy a napkeletről jött bölcsek nem akkor látták meg a csillagot, amikor kijöttek Heródestől, ahogyan azt az evangéliumok sugallják nekünk, hiszen nappal lehetett.

A mágusok bizonyára már akkor is tudták, hogy milyen csillagesemények fognak bekövetkezni, amikor Heródes fogadta őket. Látták a Jupiter együttállását és látták a ma betlehemi csillagnak nevezett jelenség bekövetkeztét is, amiről beszámolhattak Heródes színe előtt.

Abban is biztosak lehetünk, hogy a gyermeket nem a betlehemi csillag útmutatása alapján, hanem egyszerű kérdezősködés után találták meg.

Az *útmutató* betlehemi csillagnak más szerepe lehetett, ami végül is különleges misztériumához vezetett. Titokzatosságát csak fokozta az időszámításunk hibája.

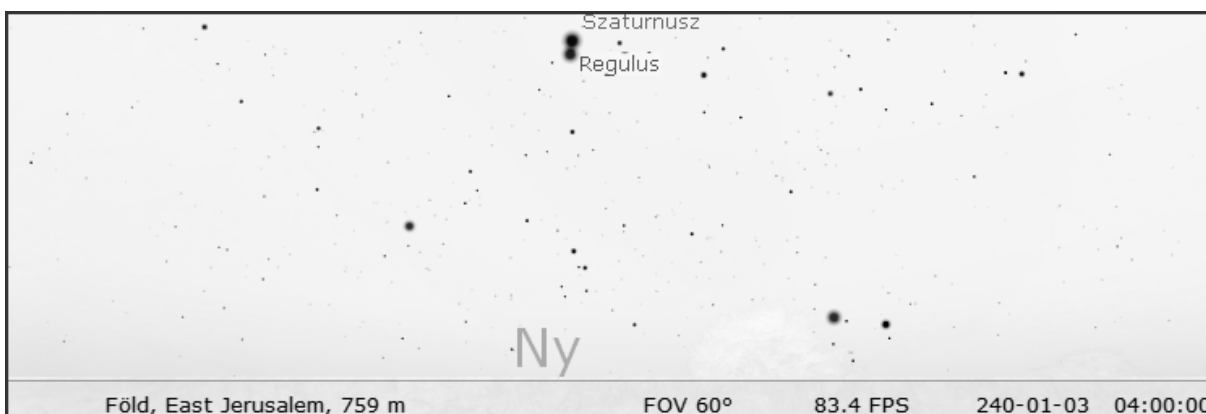
A következőkben egy újabb öt képből álló sorozatot nézünk végig, amely a *Stellarium csillagászati program* segítségével készült. A helyszín Jeruzsálemtől keletre, de most nyugat felé nézünk. Minden képen hajnali négy óra van.

Az első képen a 239. december 31-i égbolt és a betlehemi csillagról szóló bibliai idézet látható. Nyugat felé nézve ezt az égboltot láthatták maguk előtt a gyermeket kereső napkeleti bölcsek. Felül már látható egy csillagpár. Az égbolton lévő csillagképek alapján a felső egy bolygó lesz.

Nem vitatható, hogy a gyermek helyét mutató csillagról szóló szövegek egybehangzóan állítják, hogy ugyanaz a csillag volt, amit keleten láttak a bölcsek. Márpedig az égbolt felemlített vándorainak egyike sem a gyors mozgásáról híres. Valami más okot kell keresni a nehezen értelmezhető szövegek mögött.

Ésszerű magyarázatot majd akkor találunk rá, ha megnézzük, hogy kik voltak a napkeleti bölcsek és kik voltak, akik sok-sok év múlva emlékezetből lejegyezték az evangéliumokat. Előbb azonban nézzük meg, mi is volt a betlehemi csillag.

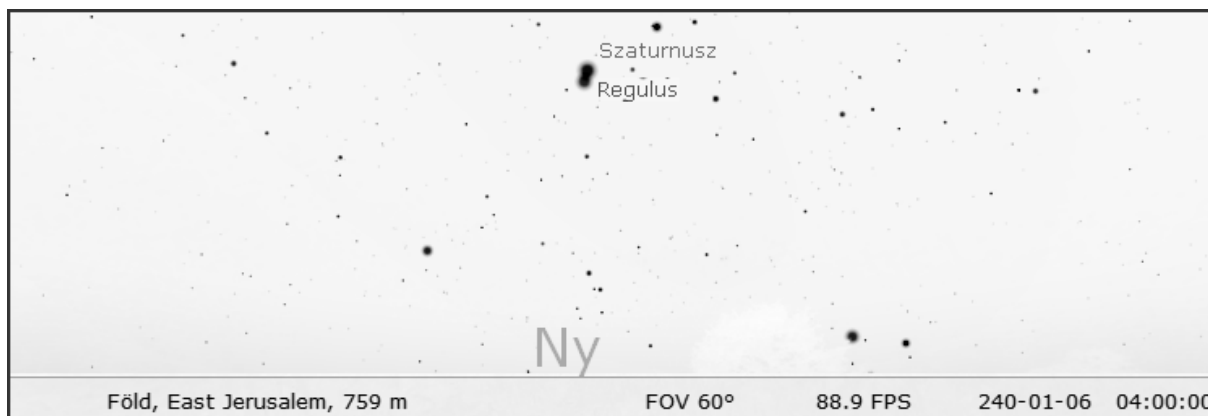

A második képen a 240. január 3-i állapot. A bolygó a Szaturnusz, amelynek fontos szerep jut. Flaviustól tudjuk, hogy ennek a területnek, Judeának csillaga. Feltehetőleg ezért kapcsolták össze az BC 7-es évszámnál Jupiterrel, tévesen. Még különlegesebb a Szaturnusz alatt látható csillag, ami az Oroszlán csillagkép legfényesebb csillaga, az éjszakai égbolt fényesebb csillagai közé tartozó Regulus.

A latin Regulus szónak jelentése van, mégpedig kis ország királya, királyfi, herceg illetve főember. Emlékezzünk vissza, kit is kerestek a napkeletről jött bölcsek? Királyfit! Regulust!

A térség csillaga, a Szaturnusz együttáll a Királyfi csillagával! A szakirodalom szerint a Regulus csillag nevének sumer és babiloni gyökerei vannak. Az ókori rómaiak „*stella regia*”-nak, azaz *királyi csillagnak* nevezték.

A harmadik képen a 240. január 6-i állapot. Íme, a **betlehemi csillag**, a Szaturnusz és a Regulus együttállása, konstellációja Vízkereszt napján, Jézus Krisztus eredeti születésnapjának tartott január hatodikán.

Pontosan 247 évvel későbbi január hatodikán, mint ahová a mai kronológia Augustus császár népszámlálását teszi.

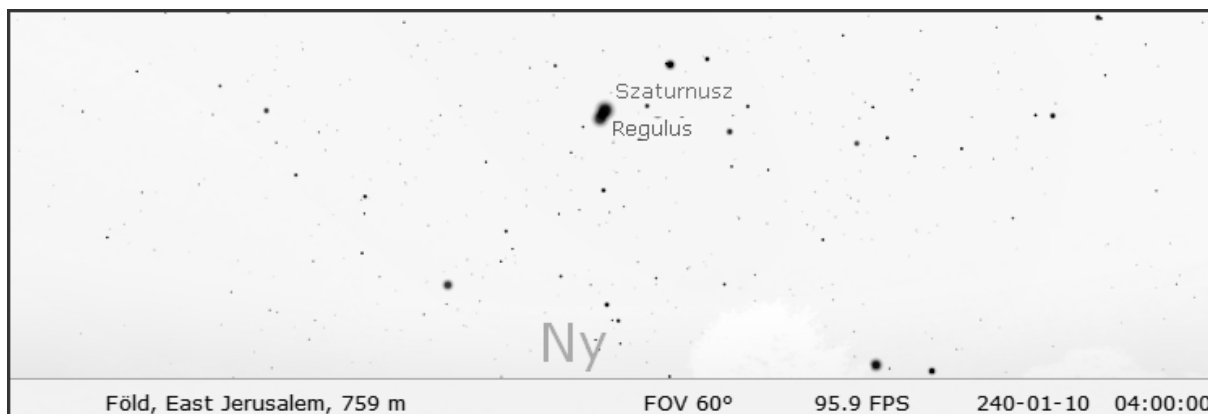
Vízkeresztkor, azaz az epifánia – „epiphania Domini”, az „Úr megjelenése” – néven ismert napon.

Jézus születésnapján jelent meg a Jordán folyónál, Keresztelő (Bemerítő) Jánosnál.

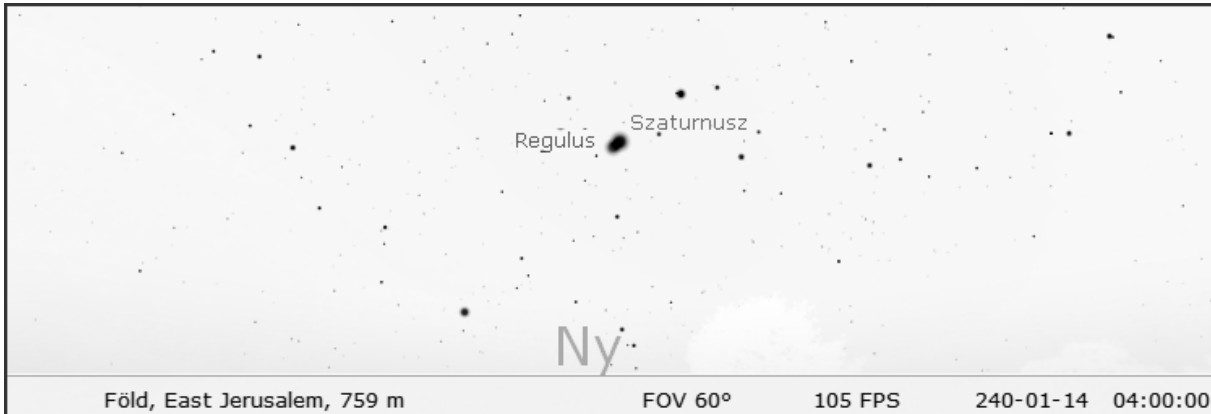
A keleti egyházakban még nagyon sokáig nem különült el Jézus születésének és a napkeleti bölcsek látogatásának megünneplése.

Kérdés, hogyan mutathatta a csillagpár az utat a gyermekhez? Sehogy. Ez már a misztérium, a titokzatos mese világa. Az égbolt egy jelensége sem tud rámutatni egy konkrét földi helyszínre.

A két égitest együttállását értelmezheték úgy a mágusok, hogy Izraelben született egy királyi utód. Valahol. Azután kérdezősködtek: „*Hol van a zsidók királya, aki megszületett?*” - ahogyan Máté evangéliumában áll.

A negyedik képen a 240. január 10-i állapot. Arra sincs megbízható információ, hogy a születése után hány nappal találták meg őket a bölcsek, és az hol volt. Lukács phatné-nak nevezi a helyet, mely egyszerre jelent barlangot, istállót és szabad ég alatti etetőhelyet, jászolt. Annyit tudunk még a bölcsekről, hogy miután átadták ajándékaikat, visszatértek hazájukba, de más úton, elkerülve Heródes udvarát. Hozzáfűzve azt a gondolatot, hogy úgy tűnik, mintha csak ezért jöttek volna, hogy találkozzanak. Erről majd később.

Az ötödik képen a 240. január 14-i állapot. Az együttállás körülbelül itt érte el csúcspontját. A konstelláció még hosszú ideig fennállt, mivel a Szaturnusz lassúbb látszólagos mozgású a többi bolygónál a Naptól való távolsága miatt, és itt csak a bolygó helye változik, a csillagé nem.

Újból összevetve az evangéliumi írásokkal az eddigieket, a következő megállapításokat tehetjük:

A mai időszámításunk az egykori pártus birodalom arszakida időszámítása. A neve az „Úr időszámítása” illetve az „arszakida időszámítás”.

Eredeti írásos alakja: Úr 240. évében... - Újabb írásos alak: „Urunk megtestesülésének 240. évében” - Mai írásos forma: „A polgári időszámítás 240. évében”.

Jézus a 239/240-es évváltás idején született. Feltehetőleg 239. december 25-e és 240. január 6-a között. Akkor, amikor a Királyfi csillaga együttáll a Szaturnusszal, és ahol eredetileg is ünnepelték születését, a karácsonytól Vízkeresztig tartó időszakban.

Augustus császár pedig valójában 239-ben rendelte el „G. Censorianus és C. Asinius konzulságának évére” jelzett népszámlálását.

Jézus születésnapjáról kiterjedt vita folyt évszázadokon keresztül. Egy megegyezés eredménye lett a mai december 25. Változtathat-e ezen a betlehemi csillag dátumának ismerete? Erről lesz szó a következő fejezetben.

f) A születésnap és a betlehemi csillag

Melyik napon születhetett Jézus a betlehemi csillag dátumának ismeretében?

Tény, hogy a források adatai alapján eldönthetetlen a kérdés. Ennek oka, hogy az ókeresztény hagyomány valójában nem őrizte meg Jézus születésének napját. Érthető okok miatt Jézus születése az első követők számára nem bírt különösebb jelentőséggel, és nem is ismerünk ebből a korból olyan forrást, ami az ünneplésről írna.

A születésnap dátumáról a kereszténység korai évszázadaiban hosszas teológiai vita folyt, amiben jóformán minden naptári nap szóba került. Végül két dátum maradt a lehetséges jelöltekből, december 25. és január 6. Rövid ideig december 25-től január 6-ig tartották az ünnepet, tizenkét napon keresztül. Végül egy zsinati határozat alapján a december 25-e győzedelmeskedett.

A niceai zsinat által elfogadott december 25-i időpont eredetéről több elmélet ismert, de egyik sem nyert általános támogatást. Néhány ismertebb változatból az első a téli napforduló pogány ünnepeinek - pl. Mithrász ünnepe - felülírása. A másik a Jézus fogantatásától számított kilenc hónap, amit a nagypéntek időpontján - március 25 - keresztül próbáltak kiszámítani. A harmadik változat pedig, hogy az evangéliumok szerint az angyal hat hónappal János fogantatása után jelent meg Szűz Máriának, ami a hagyomány szerint március 25-én történt. Innen kilenc hónapot számolva december 25-re jutunk. Tulajdonképpen egyik sem ad hitelesnek mondható támpontot.

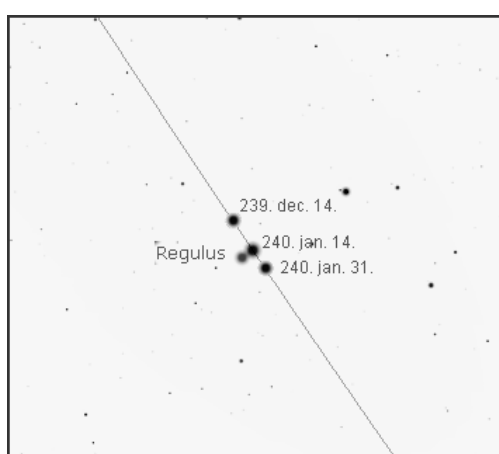
Egy adat az Úr időszámításához, a római Hippolytus¹⁷ Dániel könyvének 4:23-as kommentárjából:

„Urunk első eljövetele, mikor testté lett Betlehemben, 8 nappal január kalendája előtt, egy szerdai napon történt, Augustus uralkodásának 40. évében, Ádám teremtése után 5500 évvel.”

A korszakolás pontosságát és a szöveget nem értékelve, az ÚR időszámítása szerinti 239. december 25-e (*nyolc nappal január kalendája előtt*) valóban szerdára esik.

Január hatodikához ma három eseményt kapcsolnak, a korai kereszténység korában még négyet. A napkeleti bölcsek megjelenésének napját. A vízkeresztet, vagyis az epifániát, azaz az Úr megjelenését és megmerítkezését a Jordánban. Jézus első csodáját, a víz borrá változtatását a kánai menyegzőn. Valamint a december 25-i karácsony ünnepének kialakulása előtt Jézus születését.

Ezek közül bennünket két esemény érint. A napkeleti bölcsek megjelenésének eseménye, és az epifánia, a Vízkereszt. A bölcsek látogatásáról megtörtént tényként számolnak be az evangéliumok,

de az időpontjáról csak annyit tudunk, hogy a betlehemi csillag eseménysorának idejére esett. Valamikor a születés után, ami lehetett két hét, de lehet, hogy csak egy nap. A másik a bemerítkezés eseménye. A zsidó férfiak egy betöltött életkor után végezhetek igehirdetői feladatot. Ez azt jelentheti, hogy január hatodikán már túl volt születésnapján, de hogy hány nappal, nem tudni.

Ebben sajnos a betlehemi csillag eseménysora sem segít, mivel a Szaturnusz bolygó 239 decemberétől 240 januárjáig folyamatosan a Királyfi csillaga, a Regulus közelében tartózkodott. A legnagyobb közelséget pedig január 12-14-e körül érte el, de akkor sem lehet egy konkrét naphoz kötni.

A baloldali képen a Regulus mellett elhaladó Szaturnusz pályavonala látható.

¹⁷ Hippolytus AD 170–236 illetve ÚR/AD 417-483

Az elmélet szempontjából végül is mindegy, melyik napon született Jézus. Lehet december 25-e, vagy január hatodika, de akár a két dátum közötti bármelyik időpont. Az elméletben csak a születési évet és a korszakot próbáltuk beazonosítani, ami megtörtént.

Amit még fontos megjegyezni: a vita tárgyát képező dátumok - január 6 és december 25 - valamilyen módon mégiscsak megmaradtak egy ismeretlen forrásnak vagy a szájhagyománynak köszönhetően. A betlehemi csillag eseménysora megerősíti, igazolja az időpontokat és akár mindkét dátum igaz lehet a mai szerepüknek megfelelően. Az is biztos, hogy nem a csillagászati események határozták meg ezeket az időpontokat, hanem a földi történések és emlékezetek.

g) Az együttállások gyakoriságáról

Vajon milyen gyakran jön létre a szóban forgó négy égitest együttállása? Van-e más időpontú együttállás, ami szintén megfelelő lenne?

Érthetően a mai egyes évszám körül kell vizsgálnunk, mert ha ott találunk egyet, akkor az megkérdőjelezné az elméletet. Ha időben távolabbat, 50-150 évvel később találnánk megfelelőt, annak már nem lenne ilyen hatása, hacsak nem lenne egy ahhoz illeszkedő másik időszámítás.

A Szaturnusz/Regulus és a Jupiter/Vénusz együttállások megközelítőleg harminc évenként következnek be. Ennek oka, hogy a Szaturnusz úgynevezett sziderikus¹⁸ keringési ideje, ami megközelítőleg 29,45 év¹⁹. A majdnem fél éves eltérés a teljes évtől azt eredményezi, hogy az egymás utáni együttállások évszakot váltanak, miközben egy évszakot átlépnek. Jellemzően vagy nyári, vagy téli együttállások fordulnak elő felváltva, időszakonként őszi/tavaszi átmenetekkel²⁰.

A Vénusz viszonylag rövidebb keringési idejének (224,7 nap) és a Jupiter 12 éves keringésének (11,86 év) köszönhetően a két bolygó nagyjából 13 havonta találkozik égi útjukon (1,092 év). E két keringési rendszer együttesen adja a körülbelüli 30 évet.

A Vénusz/Jupiter találkozó maximum pár napig tart, de a Szaturnusz majd harmincéves keringési idejéből egy-egy csillagképre több idő jut, mint egy év, amit a látszólagos retrográd mozgás²¹ jelentősen meghosszabbíthat (a Szaturnusz esetében ez plusz 140 nap). Ezért a Szaturnusz egy-egy keringési ciklusán belül két Jupiter/Vénusz együttállás is előfordulhat egymás után. A vizsgálat során ezt a körülményt is figyelembe kell venni.

Természetesen bizonyos voltam benne, hogy számos, más időpontú együttállás létezik, de nem elég csak az együttállás pusztá léte – ha netán szebb is, jobb is. Egyezni kell más, történelmi források által rögzített történelmi eseményekkel és egyéb adatokkal is. Ráadásul, nem is eggyel. Vizsgáljuk meg ezeket a feltételeket sorba, pontokba szedve:

1. Egyezni kell Augustus császár által elrendelt népszámlálások idejével. Ezek BC 28-ban, BC 8-ban, és AD 14-ben voltak. Azonban a háromból csak a BC 8-as jöhet szóba Quirinius életrajzi adatai miatt, amelyet fentebb már elemeztünk²².

2. A csillagjelenségeknek az évben elfoglalt helye is fontos bizonyítási tényező. A csillagjelenségek, valamint Jézus születésének időpontja téli időszakra – konkrétan december

¹⁸ Egy égitest sziderikus keringési ideje egy adott csillaggal való együttállástól a következő együttállásig eltelt idő.

¹⁹ A pontos érték: 29,44947398 év, azaz 10756,1995 nap.

²⁰ A fejezet kidolgozásában nagy segítségemre volt Varga András csillagász inspiráló megjegyzései, amelyek nagy része itt feldolgozásra került.

²¹ Retrográd mozgásnak nevezik a csillagászatban egy égitest olyan mozgását, ami az adott rendszerben lévő legtöbb égitest mozgásával ellentétes irányú. A bolygók látszólagosan hol nyugatról keletre, hol keletről nyugat felé mozognak égi útjukon. Innen kapták a nevüket: bolygók, vagyis bolyongók.

²² A korábban leírt elemzés szerint (16. oldal) csak BC 15 és AD 12 között töltött be hivatalt a szóban forgó területeken.

végére, január elejére - kerültek. Megerősítő forrással sajnos nem rendelkezünk, de az évezredes hagyományok a téli időszak elejére teszik. Ezt erősíti meg Teres Ágoston egy másik információval, amely szerint a népszámlálásokat – logikusan és érthetően - télen hajtották végre, hogy ne zavarja a mezőgazdasági munkákat. Tehát olyan együttállás kell, ami tél eleji időszakban volt látható. A többi, például a télvégi, a tavaszi, a nyári, illetve a kora őszi időpontúakat kizárhatóak.

3. Ugyancsak fontos szempont, hogy a Király csillaga, a Jupiter/Vénusz együttállás a forrásokban leírt módon, keleten jöjjön létre - Teres Ágostont ide idézve: keleten, keltében - és nem nyugaton, nyugtában.

4. A láthatóság miatt nem mindegy, hogy napkelte előtt emelkedik a horizont felé Vénusz/Jupiter páros, vagy napkelte után, amikor is a nappali fény miatt már nem figyelhetőek meg. Ugyanezért a bolygók és a Regulus napközelsége szintén kizáró ok.

Összefoglalva: igaz, hogy kb. 30 évenként következik be a Szaturnusz/Regulus együttállás és az augusztusi napközelség kivételével mindig látható a Regulus, de a Vénusz/Jupiter együttállások körülményei alaposan megsűrik a szóba jöhető időpontokat. A nyáriak azonnal kiesnek, így csak a kb. 60 évenként bekövetkező téli együttállások vehetők számításba. Ezeknél pedig feltétel, hogy keltében legyen látható a Vénusz/Jupiter páros és hogy valóban látható legyen.

Az alábbi táblázatban 18 olyan együttállás szerepel, ahol a Szaturnusz/Regulus és a Vénusz /Jupiter együttállás is létrejön. Az első évszám BC 86 az utolsó AD 415.

Szaturnusz/Regulus együttáll. időpontja	Évszak	Vénusz/Jupiter együttáll. időpontja	Vénusz/Jupiter láthatósága	Megfelel?
-85. július (BC 86)	nyári			
-54. február (BC 55)	télvégi	-54. február 04.	este, napközeli	NEM
-25. június (BC 26)	nyári			
3. december	téli	3. november 19	este, nyugtában	NEM
34. június	nyári			
62. december	téli	62. november 24.	este, nyugtában	NEM
93. június	nyári			
123. február	télvégi	123. február 17.	reggel, keltében	NEM
152. június	nyári			
180. december	téli	180. december 09.	reggel, keltében	IGEN
211. június	nyári			
239. december	téli	239. december 14.	reggel, keltében	IGEN
270. július	nyári			
298. december	téli	298. december 19.	reggel, keltében	IGEN
328. április (Reg. fázis)	tavaszi			
357. december	téli	357. december 19.	reggel, keltében	IGEN
387. április	tavaszi			
415. november	őszvégi	415. október 18.	reggel, keltében	NEM

Mint látható, Augustus császár uralkodása alatt elrendelt népszámlálások éveihöz – BC 28, BC 8 és AD 14 – egyik együttállás sem kapcsolható.

Ha elindulunk, egy olyan feltételezés vonalán, hogy esetleg mégsem az „egész világon elrendelt” népszámlálásról van szó, hanem csak egy kisebb terület cenzusáról, összeírásáról, amit nem jegyzett fel Augustus császár Res gestae-ba, és csak a bizonytalan emlékezet kötötte össze az írásokban, akkor sem találnánk megfelelőt. Ebből a korból egyik együttállás sem felel meg a forrásokban leírtaknak, akármikor is zajlott le a nevezetes cenzus.

Vessünk egy pillantást a kérdéses időszak együttállásainak képeire a Stellarium asztrológiai program segítségével²³.

Elsőként az AD 3-as együttállások képeivel ismerkedjünk meg. A felső képen a Szaturnusz/Regulus páros látható. Valószínűleg a napkeleti bölcsek nem ragaszkodtak a tényleges együttálláshoz. Feltehetőleg elég volt számukra a jelenség értelmezésében, ha a Szaturnusz, a térség csillaga az Oroszlán csillagkép és a Regulus látható közelségében tartózkodik. Az alsó képen pedig a Jupiter/Vénusz találkoztól láthatjuk, azonban a nyugati égbolton, nyugtában. Ezért az AD 3-as év együttállásai nem felelnek meg a feltételeknek.

Következzenek a -25 év, azaz a BC 26-os esztendő együttállásai. Ehhez elegendő egy kép, mivel mind a három bolygó a Regulus közelében volt látható. Azonban hiába teljes a találkozó, szintén a nyugati égbolton, nyugtában volt látható a jelenség. Az együttállás két évvel a BC 28-as népszámlálás után történt, de Quirinius ekkor még nem töltött be hivatalnoki tiszteket.

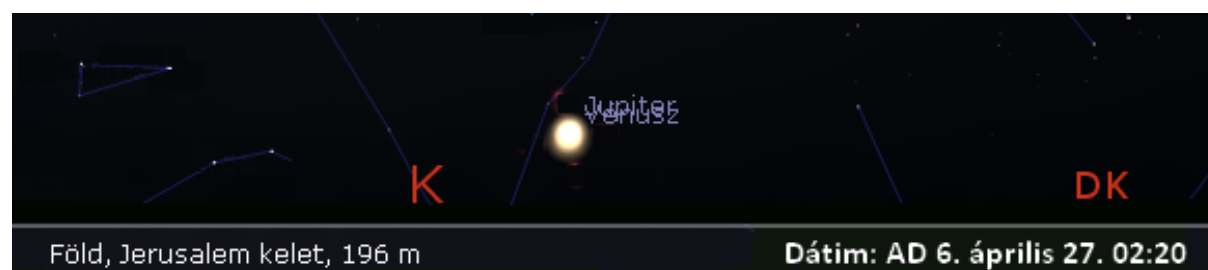
Korábban már volt szó a bolygók retrográd, hátráló mozgásáról. A Szaturnusz az AD 3-ik évet követően a hátráló mozgásának köszönhetően huzamosan a Regulus környékén tartózkodott. A Regulus/Szaturnusz pár látszólagos távolságát viszonylag szabadon kezelhetők, ezért megvizsgáljuk, az AD 5-ben és AD 6-ban bekövetkezett együttállásokat.

²³ Valamennyi kép a Stellarium, asztronómiai program segítségével készült.

A felső képen Regulus/Szaturnusz pár látható, és akár együttállásnak is nevezhetjük. Az alsó kép a Vénusz/Jupiter együttállást mutatja. A keleten, keltében ugyan illeszkedik a feltételekhez, de a napközelség miatt kétséges, hogy láthatták-e nagy fényességű égitestként. A másik kizáró ok a februári időpont. Ez már jóval később van, mint a január 6-án megjelenő napkeleti bölcsek időpontja, akik ekkor már múlt időben beszéltek a Király csillagáról, aminek jóval hatodika előtt kellett megjelenie nekik.

Lássuk 6. év együttállásait. Az év áprilisában a Szaturnusz már jelentősen eltávolodott a Regulus csillagtól, de végül értelmezheték a bölcsek ezt is egy helyen való tartózkodásnak. Azonban, az az április eleve a kizárandó időszakokhoz tartozik. Hasonló a helyzet a Vénusz/Jupiter együttállásnál is, ami ugyan a keleten jelenik meg a feltételeknek megfelelően, de áprilisban.

Azt a feltevést, hogy valójában egy kisebb cenzusról, összeírásról lett volna szó az evangéliumokban, még Quirinius ideje alatt – aminek megtörténte persze semmiképp sem zárható ki – a megfelelő együttállások hiányában el lehet vetni.

h) Kérdések és válaszok

Néhány kérdés a betlehemi csillaggal kapcsolatban függőben maradt, illetve bővebb kifejtést igényel.

Miért állítják, hogy ugyanaz a csillag mutatta az utat, amelyik keleten feltűnt?

Már említve lett, hogy ésszerű magyarázatot akkor találunk rá, ha megvizsgáljuk, hogy kik voltak a napkeleti bölcsek és kik voltak, akik sok-sok év múlva emlékezetből lejegyezték az eseményeket. Megkönnyíti helyzetünket, hogy már tudjuk, a betlehemi csillag is egy együttállás volt.

A napkeleti bölcsek, a mágusok, akárhogy is nevezzük őket, a csillagok korabeli szakemberei voltak, mégha csillagjósként is fogadjuk el személyüket. A keleti égbolt jelenségére bizonyára volt egy szakkifejezésük, aminek jelentése a mai együttállás szó lehetett. Szakemberként nehezen megjegyezhető és mások által nehezen érthető szakszavakat használtak. Teres Ágoston a már említett könyvében „*astér*”-nek mondja a szót, amely meghatározott csillagállást, konstellációt jelent.

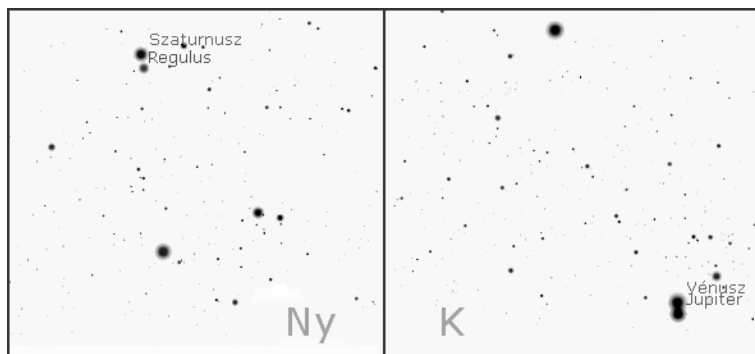
Az evangéliumok forrásai viszont egyszerű emberek voltak, ha esetleg értették is a bölcsek szavait, a szakszavakat feltehetőleg nem tudták megjegyezni és évek múltán pontosan visszaadni.

Kedvenc példám az alapszakmából: egy gépészetben laikus embernek mutatok két létező csavartípust, és elmondom, hogy egyik egy négyszer huszonötös süllyesztett fejű faforgácslap csavar, a másik pedig M12-szer 1.25-ös horganyzott hatlapfejű zárócsavar. Kérdés, hogy egy rövid idő múlva mire fog emlékezni? Feltehetőleg két csavarra. Esetleg még arra, hogy az egyik kicsit sárgás, a másik ezüstös. Ugyanez történhetett az evangélistákkal is. Egyik a Jupiter és a Vénusz „*astér*”-ja, azaz mai értelemben *együttállása*, a másik pedig a Regulus és a Szaturnusz „*astér*”-ja, együttállása volt.

Az emlékezetükben annyit őriztek meg, hogy ez is „astér”, az is „astér”. Vagyis ugyanaz a csillag.

Mit láttak valójában a bölcsek?

Az alábbi két kép a 239. december 12-i hajnali négy órai állapotot mutatja. A keleti és a nyugati égbolt azon részletét tartalmazza, ahol az érintett égitestek láthatók. A baloldali már szerepelt a király csillagáról készült képsorozatban.

Időpont: 239. december 12. Hajnali négy óra.

Már ebben az időpontban is jól látható mind a négy égitest. Feltehetőleg pontosan látták előre bekövetkező mozgásukat az elkövetkező napokra. Nem Heródes találkozására után látták meg a csillagot, hanem mindig is tudták, hol állnak. A gyermek keresésében nincs valós szerepe az együttállásnak.

Hogyan mutathatta a csillagpár az utat a gyermekhez?

Erről már volt szó képsorozatban és a válasz ismételt az, hogy sehogy. Az égbolt egy jelensége sem tud rámutatni egy konkrét földi helyszínre. Ha mégis erőltetnénk a gondolatot, és pl. a két égitestet összekötjük egy egyenes vonallal és képzeletben meghosszabbítjuk, hogy elérje a talajt, amit vehetnénk úgy, hogy oda mutat, ahová épp esik. Azonban kis idő múlva az égitestek elmozdulnak az égi pályán és már máshová fog mutatni az összekötő vonal. Ugyanakkor egy másik helyen álló szemlélőnek szintén máshová fog mutatni a vonal, mint nekünk. Az egész fizikai képtelenség. Ez már a titokzatos mese világa, a hozzá nem értők képzeletének kiszínezett termékei.

A két égitest huzamosabb együttállását értelmezhetjük úgy a mágusok, hogy Izraelben született egy királyi utód. Valahol Izraelben, és hogy megtalálják, kérdezősködni kezdtek, ami Heródes fülébe jutott, és magához hívatta őket, ahogyan ezt Máté evangéliuma állítja.

A most következő kérdések és válaszok egyféle összefoglaló megállapításai a betlehemi csillagról szóló fejezetnek.

Mit kerestünk?

1. A bizonyítás elején azt feltételeztük, hogy a mai időszámításunk a pártusok időszámítása, és tévedésből került Augustus császár kora az 1-es évszámhoz.

2. Ha előre megyünk 247 évet, ott meg kell találnunk azokat a csillagászati jelenségeket, amit ma betlehemi csillagnak nevez a keresztény kultúrkör.

3. Követelménynek adtuk meg, hogy a király csillaga és a betlehemi csillag Jézus születésének megfelelő időpontban legyen látható, valahol december 25 és január 6-a körüli időszakban.

Mit találtunk?

A király csillagával kapcsolatos megállapítások:

1. A király csillaga, a Jupiter együttállásba kerül 239. december 14-én a Vénusszal, 247 évvel Augustus császár BC nyolcra jelzett népszámlálása után.

2. Az együttállás királyi utód születését jelentheti az asztrológiai hagyomány szerint.

3. Teres Ágoston által jelzett téli időszakban történt, amikor a népszámlálásokat rendszerint végrehajtották.

4. A keleti égbolton következett be, az evangéliumok által jelzett helyen.

5. A két nagy látszólagos fényességű égitest létrehozhatta Jakab ősevangéliumában leírt nagy fényességű jelenséget.

A betlehemi csillaggal kapcsolatos megállapítások:

1. A 239-es év decemberétől a 240-es év elejéig a térség csillaga, a Szaturnusz folyamatosan együttáll a Regulus csillaggal.

2. A latin Regulus szó jelentése, kis ország királya, királyfi, herceg illetve főember. A csillag nevének gyökerei sumer és babiloni csillaghagyományból erednek. Az ókori rómaiak „stella regia”-nak, azaz királyi csillagnak nevezték.

3. A napkeletről jött bölcsek egy születendő királyt, királyfit kerestek, azaz Regulust!

4. A valódi betlehemi csillag valójában a Szaturnusz és a Regulus együttállása 239. decembere és 240. januárjában. Az együttállás csúcspontja 240. január 12-14 közé esik.

5. Jézus Krisztus lehetséges születési időszakán belül találtuk meg, amit eredetileg is követelménynek adtunk meg.

6. Vízkeresztkor, azaz az epifánia – „epiphania Domini”, az „Úr megjelenése” – néven ismert napon. Jézus a születésnapján jelent meg Jordánnál, Keresztelő (Bemerítő) Jánosnál, miután betöltötte a kívánt életkort, hogy a bemerítés után elkezdhesse igehirdetői munkáját.

Milyen tanulságokat vonhatunk le?

1. Elvárt módon nyert igazolást, hogy az evangéliumi írásokban szereplő csillagászati események valójában 247 évvel később következtek be, mint ahová a mai kronológia tette a hozzá kapcsolódó eseményt, az Augustus császár által elrendelt népszámlálást.

2. A keresett eseményeket BC 8 helyett az AD 239/240 telén találtuk meg Jupiter/Vénusz és Szaturnusz/Regulus együttállás képében.

3. A mai időszámításunk az egykori pártus birodalom Arszakida időszámítása, illetve, ahogyan a középkori krónikákban szerepel, az Úr időszámítása. Kezdőpontja a pártus birodalom megalakulásának éve.

4. Az eredeti írásos alakja "Úr 2022. évében", a keresztény írásos alak "Urunk megtestesülésének 2022. évében", mai írásos forma pedig a polgári időszámítás 2022. évében.

5. Jézus 239. december 25, és 240. január 6-a közötti időszakban született, születhetett, feltehetőleg Betlehemben! Akkor, amikor a Regulus csillag együttáll a Szaturnusszal, és ahol eredetileg is ünnepelték születését.

6. Augustus császár 239-ben rendelte el az érintett népszámlálást.

7. A római korszak 247 évvel közelebb kerül hozzánk, ezzel együtt minden római korhoz kapcsolódó esemény. A római kor új évszámait megkapjuk, ha egyszerűen csak megtoldjuk 247 évvel. A sötét középkor 247 évvel rövidebb, de világosabb lesz. Az 1000-es évek történelme nem változik.

8. Most, amikor írom e sorokat, 2022. júliusán, az arszakida időszámítás 2022. évében járunk.

5. A keresztrefeszítés éve

A keresztrefeszítés és a feltámadás lehetséges időpontjának kutatása közben sokezer oldalt teleírtak az elmúlt több mint másfél ezer év alatt. Az időpont mind a mai napig kérdéses, és viták tárgya. Egyféle tisztelet jele lenne, ha ezt az igyekezetet az új ismeretek szemszögéből is megvizsgálánánk.

A szinoptikusok leírása szerint az Utolsó vacsora egyértelműen a húsvéti bárány - peszáchi - elfogyasztását jelenti, amit a zsidó évszámítás szerinti első hónap 14. napján, csütörtök este és éjjel, azaz a zsidó Nissan hónap 15-én tartottak²⁴. A másnapi keresztrefeszítés így még mindig Nissan 15-én, de már pénteken történt.

E hagyomány szerint abban az évben Nissan 15-e - az első tavaszi hónap teliholdja - péntekre esett. Jézus pedig szintén a hagyomány vagy szájhagyomány szerint 33 éves volt ebben az évben. Hitelesebb adat nincs, ezért fogadjuk el ezt.

Az elmélet szerint, ha Jézus 240-ben született, akkor ÚR/AD 273-ban lett 33 éves. Ebben az évben Nissan 15-e március 21-re esett és valóban pénteki napra. Következő oldalon az újszövetségi nagycsütörtököt követő éjszaka bekövetkezett telihold adatai.

Ezek alapján Jézust ÚR/AD 273. március 21-én, pénteken feszítették keresztre, 33. életévében és vasárnap, március 22-ről 23-ra virradó éjszaka nézték végig - az evangéliumok szerint - Jézus feltámadását az őrségen álló szemtanúk.

Julián idő:	1820850.52153	
Univerzális idő:	00:31:00 21 Március 273	
Helyi idő:		
A holdidő:	14 nap, 17 óra, 33 perc.	
Holdfázis:	99% (0% = Új, 100% = Teli)	
Hold távolság:	403795 kilométer, 63.3 fűldsugár.	
Hold szög:	0.4932 fok.	
Nap távolság:	149013408 kilométer, 0.996 csill.-i egység	
Nap szög:	0.5352 fok.	
Utolsó újhold:	16:26 UTC 6 Március 273	Lunation: -20405
Első negyed:	07:51 UTC 13 Március 273	
Telihold:	02:27 UTC 21 Március 273	
Utolsó negyed:	05:53 UTC 29 Március 273	
Köv. újhold:	00:46 UTC 5 Április 273	Lunation: -20404

Az újszövetségi nagycsütörtököt követő éjszaka bekövetkezett telihold adatai.

²⁴ Ekkor a zsidó napok naplementétől naplementéig tartanak.

6. Az etióp időszámítás

A mai etióp naptár az egyiptomi naptár rendszerére épül. Az egyiptomi állam kialakulásának kezdetétől már használtak egy tapasztalati alapokon nyugvó parasztkalendáriumot, amely az évet a Nílus áradásától a következő áradásig számította. Az évet az akkori idők termelőképességének megfelelően három részre tagolták: az áradás (ahet), a vetés (peret) és az aratás (semu) időszakára. Az egyes hónapoknak nem volt külön nevük, hanem az adott időszak első, második, harmadik és negyedik havának nevezték. A hónapokat három tíznapos dekádra osztották. Később, a Nílus áradásának ingadozására való tekintettel, pontosabb naptári meghatározást lehetővé tevő jelenséget kerestek. Így figyeltek fel a Szóthisz (Szíriusz csillag) heliakus (napfelkelte előtti) felkelésének időpontjára, amely sokéves tapasztalat szerint július 19-re esik, és egyidejű a Nílus áradásának leggyakoribb kezdetével. Ezután már nem a két Nílus-áradás, hanem a Szóthisz két heliakus felkelése közötti időt tekintették a 365 napos évnak.

Az egyiptomiak naptára az évet tizenkét harmincnapos hónapra osztotta. A fennmaradó öt napot, az úgynevezett *toldaléknapokat* az év végére tették, és ünnepnapoknak nyilvánították (*epagomen napok*).

Az egyiptomi naptár előnye egyszerűsége és következetessége volt. Fogyatékosága, hogy 365 napos éve csaknem egynegyed nappal tér el a csillagászati év hosszától. Ez egy ember élete folyamán még nem volt feltűnő az áradás kezdetének bizonytalansága miatt. Néhány emberöltő múlva mégis észre kellett venniük, hogy a Thot istenről elnevezett első hónap kezdete már jóval megelőzi a Szóthisz heliakus (napfelkelte előtti) felkelését, és természetesen a Nílus áradását is. Az egyiptomi papok hagyományokhoz ragaszkodó hozzáállása azonban nem tette lehetővé az eltérés kijavítását. Megelégedtek annak a kihirdetésével, hogy a Szóthisz csillag heliakus felkelése az adott évnél mely napjára esik. Egy példa: feljegyzések alapján tudjuk, hogy a középbirodalmi *III. Szenuszer*t fáraó uralmának 7. évében a sarjadás évszaka 4. hónapjának 15. napján tűnt fel hajnalban a Szóthisz csillag. Az egyiptomi évet úgynevezett mozgóévnél nevezik. Az év négyévente egy nappal elcsúszik, és a naptári év csak 1460 (4x365) évenként egyszer esett egybe a csillagászati újévvel, azaz a Szíriusz heliakus felkelésével. Ennek az 1460 évnél az elnevezése a szaknyelvben a Szóthisz-periódus. Egy római szerző, *Censorinus*, a *De die natali* című művében közli, hogy *Antoninus Pius* császár idején (AD 139-ben) 'Szóthisz-év' volt, egy új Szóthisz-korszak kezdete. Azonban Egyiptomból, az igazán érintett területről mindeddig semmilyen feljegyzés nem került elő.²⁵

A források szerint a hellenizmus korában történt egy kísérlet az egyiptomi naptár reformjára, amit állítólag nem hajtottak végre. *III. Ptolemaiosz* Euergetész király, „a jótevő” az BC 238-ban kiadott, háromnyelvű „canopusi” rendeletében megparancsolta, hogy:

„mivel a Csillag minden négy évben egy nappal előrelép... mostantól kezdve minden negyedik évben a 360 napos éven és az 5 toldaléknapi ünnepen felül egy újabb ünnepnapot kell beiktatni a Jótevő istenek tiszteletére, és pedig az 5. toldaléknapi és az újév közötti napra. Tudja meg mindenki, hogy mostantól kezdve az év számításának eddigi hiányosságait kiküszöbölte Euergetész király”.

A reform lényege hogy az egyiptomi mozgó év folyamatos, négyévenkénti csúszását megállítsa, és a továbbiakban minden ünnepet ugyanazon a napon tartsanak meg.

Az etiópok jelenlegi naptárában az újévet szeptember 11-én tartják, és 2018. szeptember 11-én léptek a 2011. évbe. Az évszám körülbelül 7 évvel kevesebb (7 év, 9 hónap és 10 nap), mint a mi jelenlegi naptárunk, és egészen pontosan 276 évvel több, mint az egyiptomi koptok évszáma.

²⁵ Hahn István: Naptári rendszerek és időszámítás és a Pallas Nagylexikon

Naptárunk léptetési rendszere és felépítése ugyanaz, mint a koptoké, csak a hónapnevekben van kisebb különbség. Alább az óegyiptomi, a kopt és az etióp naptár hónapjai:

Sr.	Óegyiptomi neve	Neve magyarul	Egyiptomi kopt neve	Etiópiai amhara neve	Mai kezdete	Napok száma
1.	Ahet I.	Áradás I.	<i>Thot</i>	Meszkerem	szept. 11.	30
2.	Ahet II.	Áradás II.	<i>Paophi</i>	Tekemt	okt. 11.	30
3.	Ahet III.	Áradás III.	<i>Athür</i>	Hidar	nov. 10.	30
4.	Ahet IV.	Áradás IV.	<i>Khoiak</i>	Táhszász	dec. 10.	30
5.	Peret I.	Sarjadás I.	<i>Tübi</i>	Tirr	jan. 9.	30
6.	Peret II.	Sarjadás II.	<i>Mehir</i>	Jekátit	febr. 8.	30
7.	Peret III.	Sarjadás III.	<i>Phamenóth</i>	Megábit	márc. 10.	30
8.	Peret IV.	Sarjadás IV.	<i>Pharmuthi</i>	Mijázia	ápr. 9.	30
9.	Semu I.	Forróság I.	<i>Pakhónsz</i>	Genbot	máj. 9.	30
10.	Semu II.	Forróság II.	<i>Pauni</i>	Szenie	jún. 8.	30
11.	Semu III.	Forróság III.	<i>Epiphi</i>	Hamlie	júl. 8.	30
12.	Semu IV.	Forróság IV.	<i>Meszoré</i>	Nehaszie	aug. 10.	30
13.	(Epogenom)	Pótnapok	Pi Kogi Enavot	Págumé	szept. 6.	5 (6)

Egy kis számolással megkapjuk, hogy a mai, téves kronológiában mikor kell keresnünk valamilyen Etiópiához illetve Egyiptomhoz köthető eseményt.

Ha a mai naptárunk, BC 247-ben indult volna, és az etióp naptár 7 év és 9 hónappal rövidebb, mint a mai naptárunk, akkor körülbelül időszámítás előtti 239-es évnél kell keresgélni.

Kérdés, hogy mi történt Krisztus előtt 239 körül, az akkori etióp területen vagy Egyiptomban?

Egyiptom uralkodója ebben az időben III. Ptolemaiosz volt. Az a hellén király, aki az etióp területek törzseit Egyiptomhoz csatolta. Az a naptárreformos Euergetész-nek, azaz jótevőnek nevezett király, aki a források szerint BC 238-ban a régi egyiptomi naptárban be akarta vezetni a szökőévet.

Ahogy már volt is róla szó, elrendelte, hogy az ötnapos 13. hónap ezután minden negyedik évben hatnapos legyen. Erről az általa készített, többnyelvű „*canopusi*” felirat ad tájékoztatást. Az egyiptomi koptok és az etiópok naptára jelenleg is így működik.

Ezek szerint az etiópok naptára a III. Ptolemaiosz által megreformált, majd számolásban újra kezdett ókori egyiptomi naptár folytatása lehet.

A jelenlegi állásfoglalás szerint - mégsem sikerült bevezetni a szökőévek rendszerét - a papok ellenállása miatt, és csak 200 év múlva, római hatásra kezdték el alkalmazni. Ez két dologban is sántít, először is az egész szökőéves rendszert az egyiptomi Alexandriából vették át, az ottani naptárból, átalakítva saját rendszerükre, egy egyiptomi tudós segítségével. Másodszor pedig, az etióp időszámítás fizikai jelenléte jelenünkben - ha nem is cáfolja - újragondolásra készíti ezt az állítást.

A mai naptárunkhoz képest - az etióp és a kopt is - összesen 13 napot csúszott előre. Ebből tíz nap Gergely pápa reformjára esett, három pedig a 1700-as, az 1800-as és az 1900-as szökőév elmaradása miatt gyűlt össze. Az 1582-es naptárreform előtt haladtak a Julianus-naptárral. Ezek szerint a megszakadó óegyiptomi naptár akkori évkezdete a mai naptárunk szerint augusztus 29-re esett.

7. A koptok időszámítása

A koptok naptárának ugyanaz a rendszere, mint az etiópok naptárának, vagyis szintén a régi egyiptomi naptárra épült. Az alexandriai központú, egyiptomi kopt egyházat Márk evangélista alapította (kép balra), és egyúttal ő volt az első pápájuk. Ma pedig Márk 118. utóda, II. Tevadrosz vezeti az egyházukat. Misztikusan a titkok népének nevezik őket.

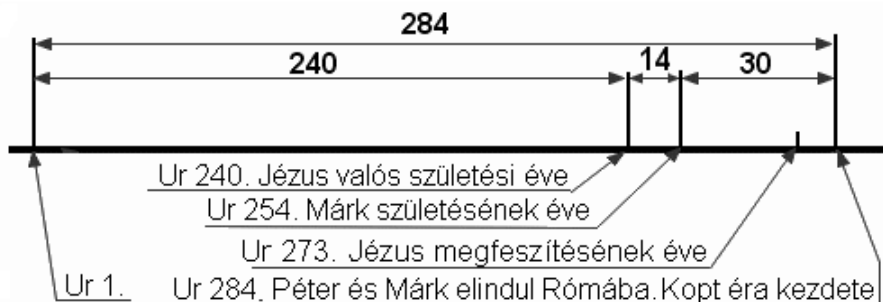
A következő adatok ismeretesek Márk életének állomásairól a kereszténység krónikásai által: Krisztus utáni 14. évben született és 30 éves korában, Krisztus után a 44. évben, indult el Péterrel téríteni Rómába. A keresztény egyház hitvallása, igehirdetése szerint ekkor léptek a *mártírok útjára*, hogy felvállalják hitükért a *vértanúságot*. Péter Rómából küldi át Alexandriába, ahol megalapítja egyházát, akiket ma koptoknak neveznek, és körülbelül 15-20 millióra tehető a népességük.

Az egyiptomi koptoknak saját időszámításuk és naptáruk van, ami a régi egyiptomi naptárra épült. Tizenkét, egyenként 30 napos hónapból áll, és a maradék 5 napot, a szökőévben pedig 6 napot, tizenharmadik hónapként az év végére teszik. A *mártír évével* indult, és következetesen a *mártír(ok) időszámításának* nevezik. Az újévet jelenleg szeptember 11-én, (szökőévben szeptember 12-én) tartják, 2099 után, az elmaradó 2100-as szökőévünk miatt továbbcsúszik 12-re. Jelenleg, 2018. szeptember 11-től az 1735-ös évben járnak.

A szökőév rendszerük hasonló, mint a Julianus-naptárnak volt. Megtartanak minden szökőévet, ellentétben a mai naptárunkkal, ahol Gergely pápa óta százévente egyet elhagyunk. Azonban nem ugyanakkor tartják, mint mi, hanem egy évvel előbb. Az első szökőévüket 3-ban tartották, utána pedig szintén négyévente következnek. Kiszámítása sem okoz túl nagy problémát, az aktuális évszámhoz hozzá kell adni egyet, ha osztható négygel maradék nélkül, akkor szökőév.

A kopt időszámítás 284-ben indul, állítólag Diocletianus uralomra kerülésétől. Az elfogadott álláspont szerint azért innen, mert Diocletianus császár uralkodásának idejében indult keresztényüldözéseknek akartak emléket állítani, mint ahogyan az időszámítás neve is mutatja. Ez az állítás további kérdéseket von maga után. Miért éppen a 284-es évszámtól? A 293-as kezdet logikusabb lenne, mert akkor rendelték el a keresztényüldözéseket, vagy egy még későbbi dátum, amikor ténylegesen érvényesítették az erre vonatkozó törvényeket. Gondolatom szerint ez nem fedheti az igazságot. Szerencse, hogy 284-re esik és van mihez kötni, különben igencsak keresni kellene a miértet, ahogyan az előző fejezetben tárgyalt etióp időszámításnál, ahol mindeddig nem volt magyarázat arra, miért indult hét évvel később, mint a mai időszámításunk.

Márk életének számunkra fontos állomása: a keresztény hagyomány szerint Krisztus után 14-ben született. A korabeli keresztény források adatait hitelesnek elfogadva és értelmezve, elmondható, hogy akkor született, amikor Jézus 14 éves volt. Mi pedig már tudjuk, hogy Jézus 240-ben született. Így Márk 240 után 14 évvel, azaz 254-ben született, és rá 30 évre, 284-ben indult el a mártírok útján, ami a kopt időszámítás kezdete.

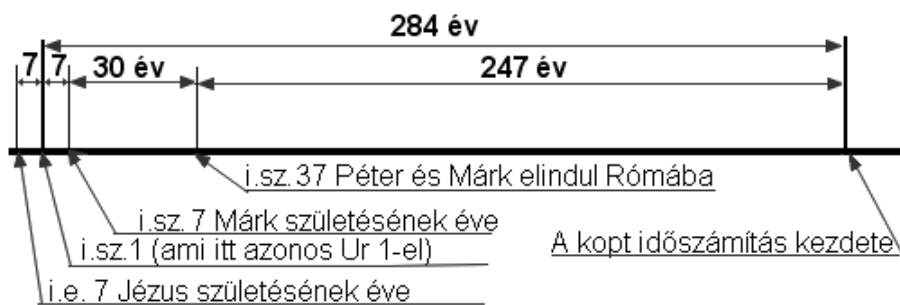
Az eddig leírtak alapján: az egyiptomi koptok az időszámításukat Márk és Péter Rómába indulásától, vagyis Péter és Márk „mártírok útjára” lépésétől számolják.

A mártírok éráját gyakran nevezik Diocletianus érájának is. Erről egy külön részben lesz szó *A valódi Dionysius-i húsvéttábla* című fejezetben.

Az első kiadású könyvben létezik egy másik számítási mód, amely a téves időskála évszámától indul. Később majd szükség lesz erre a megközelítési módra, ezért röviden átvesszük.

Tehát Jézus BC 7-ben született. Márk rá tizennégy évre, azaz AD 7-ben születik. Harminc évesen lép a mártírok útjára, azaz AD 37-ben. Mivel az egész kor hátra van csúszva 247 évet, így $37+247=284$.

A következő ábra jól szemlélteti, ahogyan az évszámok kiegészítik egymást. Igaz, Jézus születése itt a hibás időskála elején van, holott az a 240-es évben történt.

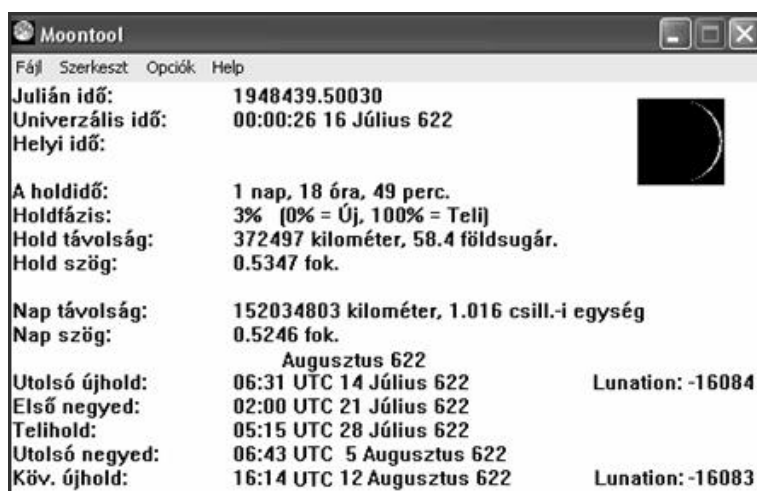
A lényeg:

A római korszak 247 évvel történő hátrébb tolódása vitte vissza az időskálán az ide tartozó eseményt - Péter és Márk Rómába indulását.

8. Az iszlám időszámítás

A mohamedán naptár kezdete a hidzsra (futás), Mohamed Mekkából Medinába történő menekülésének időpontja. A könyv írásának idejére 1442 iszlám év telt el annak kezdetétől, ami kb. 1399 normál év. A mi éránkra való átszámítása meglehetősen bonyolult, mivel tisztán holdéveket számolnak, egy holdév 10-11 nappal rövidebb egy napévnél, amelyek így 354 vagy 355 naposak. A lényeg: a kezdetét jelentő hidzsra az Ūr időszámításában és a mai hivatalos időszámításban is 622. július 16-án, egy újholdnapon történt.

A megfelelő újholdnap 622. július 14-én. Figyelembe véve az átszámítási pontatlanságokat, és azt, hogy az arabok az újholdat a vékony karéj megjelenésétől számítják, elfogadható közelségben van. Természetesen ez még benne van a római korban, hiszen a vége (AD 476) itt Ūr/AD 723-ban van. Alább a 622. július 16-i újhold képe.

Az Ūr/AD 622. évének a római időszámításban az AD 375. éve felel meg, és ez idő tájt hoznak szigorú törvényeket, az úgynevezett pogányok és az eretnekek ellen. Az iszlám időszámítás kezdő dátuma így azonos korba kerül az arianizmussal, amely leginkább hasonlít az iszlám tanításaihoz.

Az iszlám történetírás eseményei változatlan évszámmal kerülnek be az európai történelembe. Néhány fontosabb évszám, amely kapcsolatba hozható az iszlám történetével az ezredfordulóig.

- Ūr/AD 570 : körül született Mohamed.
- Ūr/AD 610 : Mohamed megkapja tanításait Gábiel arkangyaltól
- Ūr/AD 622 : Mohamed menekülése, a hidzsra éve.
- Ūr/AD 632 : Mohamed próféta halálának éve. Abu Bakr uralkodása.
- Ūr/AD 634 : I. Omár kerül uralomra Arábiában.
- Ūr/AD 638 : Jeruzsálem arab kézre kerül.
- Ūr/AD 641 : Az arabok Egyiptomban. A Szasszanida királyság bukása.
- Ūr/AD 644 : Meghal I. Omár. Utóda Oszmán.
- Ūr/AD 711 : Az arabok megtámadják Hispániát.
- Ūr/AD 723 : Róma bukása. Az ókor vége, középkor kezdete.
- Ūr/AD 742 : Algír lerázza az omajjád elnyomást.
- Ūr/AD 788 : Az arab Idriszida-dinasztia uralma Marokkóban.
- Ūr/AD 846 : Az arabok kirabolják Rómát.

Jelenleg több iszlám államban is használatban van ez az időszámítás. Van ahol egyeduralkodó jelleggel, és van ahol a polgári időszámítással együtt.

9. Az örmény időszámítás

A jelenlegi, *elfogadott álláspont*²⁶ szerint a mai időszámításunk 552-ik éve az örmény időszámítás kezdőéve. Jelenleg, 2021-ben a 1469-ik évben tartanak. Az örmény egyház elszakadása a keleti egyház ortodox világától 551-re tehető. Ennek az állapotnak szentesítésére a II. dwini zsinaton, 552. július 11-én került sor, amikor is az örmények önálló időszámítást kezdtek, és amit napjainkban, a különféle kiadványokban a hagyomány kedvéért megjelölnek, de nem követnek.

Az elmélet szerint, a valós kezdőévvel rendelkező időskálák pontosak, nem kerültek bele fiktív évek, így az örmény időszámításnak is tisztának kell lennie. A hivatalosnak tekinthető történetírásban viszont a hozzá tartozó események 247 évvel korábbra kerültek, így:

$$552-247= AD 305$$

Vagyis AD 305 lehet az a bizonyos évszám. A mai kronológia eseménysorában az 552-es évhez tartozó eseményeket a 305-ik év környékén kell keresni. A történetírás szerint van is egy olyan történelmi esemény, ami az örményekhez kapcsolódik, és amiről valóban feltételezhető, hogy egy éra kezdete lehet:

AD 301-305: Az örmények a keresztény vallást államvallássá emelték.

Az elmélet gondolati vonalán haladva, feltehető az a kérdés, hogy az örmény időszámítást a kereszténység államvallásként történt bevezetésétől kezdték el számolni?

Az elmélet egyik mottója szerint - *ha jó utcában jársz, előbb-utóbb mindent megtalálsz* - talán meg sem kell lepődnünk. A kérdésre pedig nyugodtan mondhatunk igent.

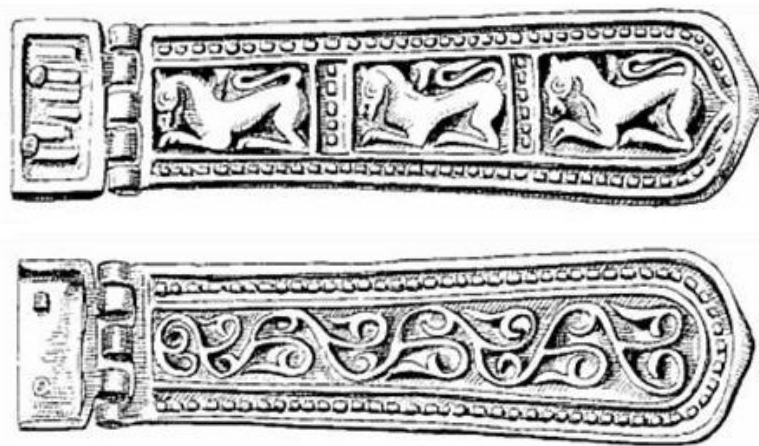
---

²⁶ Források: Magyar Katolikus Lexikon. Dr. Puskás Attila: Az örmény egyház szerkezeti felépítésének teológiai és történelmi kérdése

10. A kettős honfoglalás

László Gyula²⁷ kettős honfoglalás-elmélete új tartalmat kap a sötét középkoros üres évek nélkül. Az elmélet a mai napig vita tárgya a tudomány világában, annak ellenére, hogy népszerűsége és elfogadóinak köre egyre nő. Eszerint a magyarság két lépcsőben foglalta el a Kárpát-medencét. Az első 670 körül volt, az úgynevezett griffes-indás kései avarok által, a második a már jól ismert 895-ös Árpád-féle honfoglalás. Az elmélet a következő állításokra épül:

Az avar díszítőművészetben 670 után határozott változás következett be. Megjelenik a griffes és az indás díszítés a korabeli sírokban. A griffes díszítés Belső-Ázsia felé mutat, míg az indás díszítés származása bizonytalan.

A griffes és az indás szíjvég mintázata²⁸

De nemcsak a divat változott meg, hanem az élet egyéb kiegészítői, mint például a nők fonóorsójának alakja is. A fazekasok másféle edényeket készítenek, és azokat másfajta kemencében égetik ki. A régiek fazekai szürkék, az újaké pedig téglavörös vagy sárga színűek. Más lett a férfiak fegyverzete is. A korábbi keskeny szarvú íj helyett a széles íjat, kard helyett szablyákat használtak.

A temetési szertartásban is változás történt, ahol semmiképp sem merték volna a korábbi szokásokat megsérteni. A korai avarok a halottaikat arccal és lábbal kelet felé temették, míg a griffes-indások már dél-délkelet felé. Feltehetőleg arra, amerre az ősök nyugszanak.

Mára már elfogadott, régészet által igazolt tény, hogy a 670 körüli években egy új kultúrájú és nagy tömegű nép áramlik a Kárpát-medencébe, amelyik magyar helyneveket ad szálláshelyeiknek. A késő-avarkori temetők többségének környékén a helynevek magyarok, akárcsak Árpád magyarjainak települési területén. A késő avarok által lakott területeken Árpád népességének nyoma sincs. Amiből az következik, hogy a késő avarok népességének is - mivel falu-, patak- és dűlőneveik magyarok - magyarul kellett beszélnie. A későavar lelőhelyek zöme az Árpád-kori források alapján összeállított etnikai térképen túlnyomórészt magyar területekre esik. A Kárpát-medence belsejében szinte csak magyar telepek találhatóak.

A griffes-indás avarok, és Árpád magyarjainak régészeti hagyatékát jól láthatóan megkülönbözteti a temetkezés módja, a fegyverzet, a viselet és a lószerszám. Elhelyezkedésük azt mutatja, hogy nem egymásra települtek, és Árpád magyarjai többnyire elkerülték a kései avarok által lakott területeket. A két leletcsoport tehát mozaikszerűen, egymást kiegészítve fedi a Kárpát-medence magyar területeit. A honfoglalás kori leletek nem mutatnak pusztulásra utaló jeleket, vagyis nyoma sincs egyfajta hódítás eredményeként bekövetkező pusztításnak vagy rátemetkezésnek.

²⁷ László Gyula: Múltunkról utódainknak I.-II. Püski Kiadó, Budapest, 1999

²⁸ A képek forrása: Bakay Ervin, Őstörténetünk régészeti forrásai II.

Az e korból talált temetők rendkívül nagy lélekszámúak, gyakran több száz, néha ezernél is több sír található egy-egy temetőben, szemben Árpád magyarjainak 10-15-ös lélekszámú temetőivel, melyek főleg a homokos területeken találhatóak. Ami azt jelenti, hogy feltehetőleg inkább állattenyésztéssel foglalkoztak, míg az avarok letelepedett, földművelő, paraszti életmódot folytattak.

A temetőkben talált koponyák alapján folytatott embertani vizsgálatok meglepő eredményeket hoztak. Az Árpád-kori magyar lakosság döntő többsége nem leszarmazottja Árpád magyarjainak. *Lipták Pál*²⁹ szerint a kora Árpád-kori magyarság embertani képlete lényegében azonos jegyeket mutat a késő avar kori temetők hosszúkás koponyáival, míg Árpád magyarjainak koponyaformája zömök alakot mutat. Arra az eredményre jutott, hogy az igen nagyszámú késő avar népesség keveredett a honfoglaló magyarokkal.

A XII. századi óorosz őskronika - másik nevén a Nesztor-krónika - szerzője is az ugorok két bejövételéről ír. Az elsőt Herakleiosz idejébe teszi, 610-640 közé, a másikat pedig Oleg idejébe, aki 879-912 között uralkodott. Az idézet:

„Mikor pedig a szláv nép, mint mondtuk, a Duna mellett élt, a szkítáktól, mégpedig a kazároktól jöttek, akiket bolgároknak neveznek, és letelepedtek a Duna mentén, és a szlávok elnyomói lettek. Majd miután fehér ugrok (magyarok?) jöttek, és örökölték a szlávok földjét, miután elkergették a volochokat (frankok?), akik azelőtt foglalták el a szlávok földjét.

Ezek az ugrok ugyanis Hérakleiosz császár korában jelentek meg, aki megtámadta Hozdroj perzsa császárt. És ebben az időben voltak az avarok is, akik harcoltak Hérakleiosz császárral, és kevés híja, hogy el nem fogták... Ezek után jöttek a besenyők, majd a fekete ugrok mentek Kíev mellett, később Oleg idejében...”

Természetesen nincs lehetőség minden bizonyító körülmény kifejtésére, de főbb vonalakban a kettős honfoglalás elmélete az eddig felsorolt állításokra épül.

A Kárpát-medencei hun és avar korszak eseményei a plusz 247 év nélkül egymáshoz képest igen érdekesen alakulnak. A hun korszak évszámai a római korhoz vannak kötve, így 247 évvel előrébb jönnek. Az avar kor viszont a régészet által van a 670-es évszámhoz rendelve, így marad a helyén az arszakida időskálán.

Az avar korszak időrendjéről mindmáig lezáratlan tudományos vita folyik. László Gyula szerint a következő időbeli szakaszokra bontható:

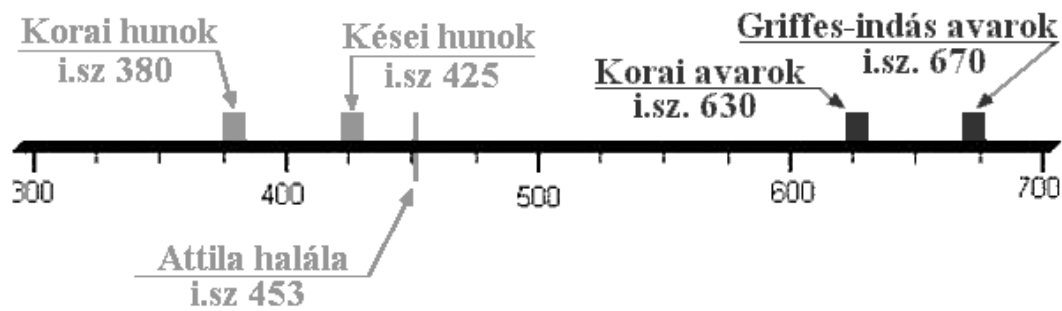
- **AD 568**-tól számolják a Kárpát-medencei jelenlétüket, növényi jelképek (akantusz) és keskeny íj jellemzi.
- **AD 630**-tól a Donig terjedő korai fejedelemség kora.
- **AD 670**-tól kései avarok kora, griffes-indás veretek és széles íj jellemzi.

Az összehasonlításban szereplő hun korszak eseményei pedig a következőek:

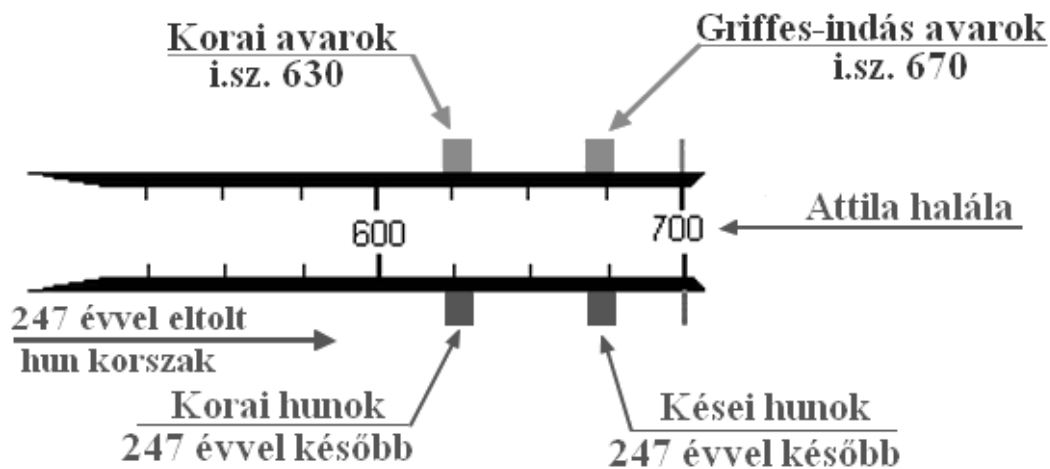
- **AD 375-380** körül indul el a népvándorlás korai hulláma, amit a korai hunok megjelenésének neveznek.
- **AD 425** körül teszik át székhelyüket Attila hunjai a Duna-Tisza közé, és alakul ki a hun birodalom.
- **AD 453** Attila halálának éve.

²⁹ Lipták Pál: A magyarság etnogenezisének paleoantropológiája.

A két korszak eseményei a plusz 247 éves tartalmú idővonalon ábrázolva a következőképpen helyezkednek el:

Az alábbi ábrán a 247 évvel előrehozott hun korszak:

Az áthelyezett hun korszak eseményei pontosan egybeesnek a Kárpát-medence avar korszakának eseményeivel.

A temetők méretében meglévő óriási különbség a griffes-indás népesség javára a történelmi iratokban nyomtalan, olyan népvándorlási hullám régészeti bizonyítéka, amely sokszorosan meghaladja a történelemben határozott nyomot hagyó magyar honfoglalás méretét, és sűrűn kitölti a településre alkalmas területeket.

Ennek magyarázata pedig az lehet, hogy ez a népvándorlási hullám azonos a hunok AD 425 körüli, méretében a Római Birodalmat is megrendítő bevonulásával a Kárpát-medencébe.

László Gyula aggasztó körülménynek jelzi, hogy az AD 425 utáni fejedelmi sírokat megtalálták ugyan, de a hun közemberek sírjait nem. Ezt a temetkezési szokásokkal, illetve a rövid, 20-30 éves ideiglenes ittléttel próbálta magyarázni Ez téves gondolatmenet, több oknál fogva. Egyrészt, ha a közemberek között az urnatemetkezés volt szokásban, akkor azok is fellelhetőek lennének. Másrészt, ez egy emberöltő, ennyi idő alatt a lakosságnak nagy része természetes okokból adódóan is kicserélődik, azokat pedig itt kellett eltemetni.

Priszkosz, görög követként Attila táborában találkozik egy volt görög hadifogollyal, akit felszabadítanak, megnősítik, és gyermekei születnek. A hunok tábora felé vezető útról leírja, hogy Attila letér egy közeli faluba, ahol elveszi az egyik vezető lányát. Ezek a példák inkább azt mutatják, ez a nép tartósan rendezkedett be a Kárpát-medencében. Véleményem szerint a hun közemberek sírjai ott vannak a 670-es évek utáni régészeti leletekben.

Priszkosz rétor leírásából azt is tudjuk, hogy Attila megtiltotta hunjainak a kereskedelmet Bizánccal, aminek régészeti bizonyítéka lehet a bizánci érmék szinte teljes hiánya a későavar sírokból.

Ugyanakkor egy érdekes dologra hívja fel a figyelmet László Gyula a bocsai avar fejedelem sírjának bemutatásakor azzal, hogy kiemeli a viselet hun jellegét.

Az avarokról pedig szó sem esik középkori krónikáinkban. Domanovszky Sándor szerint krónikáink hun története valójában avar történelem. De ez lehet fordítva is, az avar történelem tulajdonképpen a hun korszak történelme.

Azt azonban hiba lenne kijelenteni, hogy mégiscsak mi lennénk a hunok leszármazottai. László Gyula a Kárpát-medencei magyar korszak kezdetét ugyan jó kétszáz évvel hátrébb helyezte, rést ütve az eddigi merev finnugor szemléleten, de azzal szakítani nem tudott. Korának tudománypolitikai viszonyai mellett egyszerűen nem is lett volna rá lehetősége.

A bő kétszáz éves visszalépés kiegészült a hunok korának 247 éves előrelépésével, ami annyit jelent, hogy a magyarság már a rómaiak korában a Kárpát-medencében tartózkodott, és nem biztos, hogy itt meg kell állni.³⁰

---

³⁰ Úgy gondolom, hogy egy kis kitérőt megengedhetek magamnak a fejezet témája kapcsán: Hiszem és vallom, hogy a mai magyar nyelv nem foglalt, nem foglalhatott hont. Mindig itt volt, itt született a Kárpát-medencében. A Kárpát-medence állandóan sűrűn lakott terület volt. A honfoglalás korában másfél-két millióan éltek itt. A különböző hódító népek – hunok és magyarok – létszáma pedig nem léphetett túl egy adott számot. Egy kutató szerint ez a létszám 120-140 ezer körül mozgott, amit például a török világbirodalom még virágkorában sem tudott meghaladni. Ez matematikára épülő hadi logisztika. Az újkori történelem pedig szállítja az ellenpéldát a túl nagyszámú népesség vándorlásának problémájára: a kalmük-exodus (1771). Attila és Árpád korában ez a létszám valószínűleg még kevesebb lehetett. Ha ezt a számot felfelé kerekítve, 200 ezernek vesszük, akkor sem tudták volna a 1,5-2 milliós őshonos népesség nyelvét beolvasztani, nyom nélkül. A források alapján, valamint László Gyulára hivatkozva, a magyar vezetők türk nyelvűek voltak. Ahonnan bejöhettek (Belső-Ázsia), ma is a türk nyelv az uralkodó. Bolgároknál tudott, hogy a hódítók beolvadtak a szláv nyelvű alapnépességbe. Ugyanaz történt nálunk is, csak a magyar nem hasonlít a környező nyelvekhez, ezért nem tűnt fel. Egy kétszázéves fegyveres népesség, hódítóként és mindig is különálló nemesi réteggént, minden további nélkül bejöhetett. (Szekeres Sándor: Őshonos őstörténet: Kik vagyunk?)

11. Az alexandriai könyvtár pusztulása

Az alexandriai könyvtár a múlt igazi misztikuma, mind léte, legendás gyűjteménye és sorsát illetően. A mindig is létező bizonytalanság miatt számos kutató elemezte történetét. Ezért csak az általánosságban megfogalmazható levezetést adjuk vissza. Az elmélet szerint a könyvtár római korhoz köthető története szintén hátrébb csúszott 247 évet, így az ott leírt pusztulása is. Ugyanakkor a könyvtár pusztulásáról megemlékezik az arab irodalom, ami az iszlám időszámítás miatt a valós helyén maradt.

Az alexandriai Nagy Könyvtár, avagy *Mouseion*, a múzsák csarnokaként a művészetek kilenc istennőjének szenteltek, az ókori világ legnagyobb és legjelentősebb könyvtára volt. A könyvtárat I. Ptolemaiosz fáraó alapította az BC 3. században, az athéni Phalerumi Demetrius javaslatára. A könyvtár gyors fejlődésnek indult, nagyrészt a ptolemaioszi királyok erőteljes, jól finanszírozott beszerzési támogatásának köszönhetően. Nem tudni, hogy pontosan hány tekercsből állt a gyűjtemény egy-egy időpontban, de a becslések szerint a számuk 40 és 400 ezer között mozgott. A könyvtár lassan túlnőtte a rendelkezésére álló helyet, és a mellette található Serapeum nevű templomban is helyeztek el belőle. A Serapeumot ezért az alexandriai könyvtár *leánykönyvtárának* is nevezték

A 247 évet hátracsúszott történelmi források szerint a könyvtárat története során több sérülés érte. Talán a legismertebb Caesar idején történt, az alexandriai háború következtében, BC 47-48-ban. A város birtoklásáért a következő évszázadokban számos háborút vívtak, amelyek sorozatban veszélyeztették létét. A kutatók *feltételezése* szerint ezekben a háborúkban veszett oda valamikor a könyvtár, mert valójában nincs rá valós forrás. Két lehetőséget említenek. Egyik AD 272-ben, amikor is Aurelianus római császár és Zénobia palmürai királynő harcolt a birtoklásáért. A másik lehetőség megfogalmazása szerint, *ha túl is élte a könyvtár a támadást, ami megmaradt belőle, bizonyára elpusztult az AD 297-es Diocletianus császár általi ostrománál*³¹. Csupa ha, csupa talán.

A Serapeum, a leánykönyvtár, azonban még a negyedik század végén is működött és valószínűleg az volt Alexandria legnagyobb könyvgyűjteménye. Működő templom maradt, és a 370-es és 380-as években tantermei voltak a filozófusok számára³². Az utolsó könyvtárosát is ismerni véli az irodalom, Theon-t, aki AD 335-405 körül élt alexandriai görög matematikus és csillagász volt, és a matematikus Hypatia apja.

A történet szerint a Serapeum a pogányok fő zarándokhelye volt. I. Theodosius római császár keresztény uralma alatt a pogány szertartásokat betiltották, a pogány templomokat pedig lerombolták. AD 391-ben Alexandria püspöke, Theophilus elrendelte a Serapeum lerombolását és templommá alakítását. Ez az időpont, ahol a keresztény irodalomból végleg eltűnnek az alexandriai könyvtárral kapcsolatos információk.

Érdekes adalékot nyújt Theon-nal kapcsolatban egy X. századi bizánci enciklopédia, a Suda, ami *a Mouseion emberének* nevezi őt. Edward J. Watts történész szerint, Theon valószínűleg a *Mouseion* nevű iskola vezetője volt, és az egykori „Mouseion” után kapta a nevét, amely egykor az alexandriai könyvtárat is magában foglalta.³³ Az AD 405 körül meghalt Theon-t egyéb források is odakapcsolják a feltételezés szerint kb. száz évvel korábban elpusztult könyvtárhoz.

A téves kronológia forrásaiból körülbelül ennyit lehet leszűrni a könyvtár történetéből.

---

³¹ Watts, Edward J. 150. oldal

³² Watts, Edward J. 150., és az 189. oldal

³³ Watts, Edward J. 2008, 191–192. oldal

Az alexandriai könyvtár későbbi megsemmisüléséről számos arab forrás emlékezik meg, anekdotikus formában, amely I. Omár kalifa³⁴ parancsára történt.

Az *ügynevezett* végső pusztulás AD 640–642 között következett be, amikor Amr ibn al-Ász muszlim seregei elfoglalták Egyiptomot és vele együtt Alexandriát. Egy tizenharmadik századi forrás, Bar-Hebraeus³⁵ idézi Omárt, aki állítólag a következőt mondta a könyvtár sorsára vonatkozó kérdésre:

"Ha a könyvek összhangban vannak a Koránnal, nincs szükség rájuk, ha ellenkezik vele, pusztítsd el őket³⁶."

A források szerint Alexandria fürdőiben égették el a könyvtár tekercseit. A történészek jelentős része szerint ez a történet csak legenda, amelyet jóval később élt középkori szerzők színezték ki.³⁷

A 247 éves elcsúszást számolva - 640-642 alapján - 393-395 körül kellene keresni és találni valamilyen történelmi eseményt a pusztulásról. Konkrétan erre az időszakra azonban nem említ semmit a kronológia. A korábbi források szerint, a tekercsek egy részének helyet adó Serapeum pusztulása pedig AD 391-ben történt, ami két év eltérést jelent.

Ugyanakkor a korszakhoz annyit még hozzá kell fűznünk, hogy Alexandria és az akkori keresztény világ állandó vallási forrongásoktól volt hangos. Egy ilyen vallási zavargás közben ölték meg a Theon lányát, Hypatiát, AD 415-ben.

Úgy gondolom, hogy a téves kronológiájú zavaros kor, zavaros évei miatt a két év eltérés elfogadható pontatlanság. Az alexandriai könyvtár pusztulása szerepel a 247 hátracsúszott kronológiában és a valós helyén maradt történelemben is.

---

³⁴ I. Omár, azaz Umar ibn al-Hattáb (Omar Ibn al-Khattab) (581 k. – 644) volt az iszlám második kalifája 634-től. Mohamed próféta egyik apósa, Abu Bakr alatt pedig a kalifa legfontosabb támasza volt.

³⁵ Bar Hebraeus (1226 – 1286) középkori zsidó származású szír keresztény orvos, filozófus, történetíró, teológus. Latinul Abulpharagius, szírül Mor Gregorios Bar Ebraya, arabul Abu'l Faraj névvel illették.

³⁶ Más fordítás szerint: „*ha a könyvek azt tartalmazzák, amit a Korán, feleslegesek, ha nem, akkor veszélyesek*”

³⁷ A szövegben igen érdekes anomália fedezhető fel a mai kronológia szerint. Az eredeti szövegben Omár kalifa Yaḥyā al-Naḥwī-hez szólva mondta el az idézett mondatot. Csakhogy Yaḥyā al-Naḥwī - latinosan Johannes Philoponos, vagy Johannes Grammaticus – Alexandriában élő kora középkori bizánci nyelvtudós és apologetikus keresztény író volt, aki körülbelül AD 490-től 570-ig élt. A szöveg pedig valamikor 640 körül hangzott el a források szerint, vagyis anakronizmust rejt. Az eredeti dátumozás a kopt érához is kötődik, aminél szintén gond lehet a téves kronológiában. A probléma további kutatást igényel.

12. Előzetes kronológiai támpontok

Néhány helyére kerülő, keretet adó fontosabb évszámot sorolunk itt fel, teljesség igénye nélkül, annak okán, hogy az Olvasó képet kapjon a helyes kronológia évszámairól. A helyretett évszámokat *ÚR/AD*, illetve *ÚR/BD* jelzéssel jelöljük.

Történelmi esemény	Téves évszám	Helyes évszám
Pártus birodalom. Az arszakida időszámítás 1. éve.	BC 247	ÚR/AD 1
II. pun háború	BC 218	ÚR/AD 29
Spartacus lázadása	BC 75	ÚR/AD 174
Julianus-féle naptárreform bevezetése	BC 45	ÚR/AD 203
Julius Caesar meggyilkolása március idusán.	BC 44	ÚR/AD 204
Római császárkor kezdete	BC 27	ÚR/AD 220
Augustus uralkodása	BC 27 - AD 14	ÚR/AD 220-260
Augustus evangéliumi népszámlálása	BC 8	ÚR/AD 239
Jézus születésének éve	BC 7	ÚR/AD 240
Mai időszámításunk előtti 1. év	BC 1	ÚR/AD 247
Mai időszámításunk szerinti 1. év.	AD 1	ÚR/AD 248
Diocletianus császár	AD 284	ÚR/AD 531
Niceai zsinat éve	AD 325	ÚR/AD 572
Attila halálának éve. A hun birodalom összeomlása.	AD 453	ÚR/AD 700
Odoaker lemondítja a nyugatrómai császárt. Ókor vége.	AD 476	ÚR/AD 723
Justinianus császár	AD 527	ÚR/AD 774
Konzuli évekre alapuló római időszámítás megszűnése.	AD 536/541	ÚR/AD 783/788
Magyarok bejövetele	Ugyanaz	ÚR/AD 872-895

Az 1000 utáni évszámok azonosak a mai kronológia évszámaival.

FORRÁSJEGYZÉK

Az elmélethez felhasznált irodalom, a csillagászati és számítástechnikai programok felsorolása.

Irodalmi források

ALFÖLDI ANDRÁS

Magyarország népei és a Római Birodalom, Máriabesnyő, Attraktor, 2004.

AMUSZIN, I. D.

A Holt-tengeri tekercek és a qumráni közösség (Gondolat, Budapest 1986)

ANONYMUS

Magyarok krónikája (Pais Dezső fordítása)

BAKAY KORNÉL

Etnikai és hatalmi viszonyok a Kárpát-medencében a VIII-IX században

A Kárpát-medence őstörténete

A kihirdetett magyar őstörténet alkonya

A magyarság múltja és jövője a Kárpát-medencében

A székelyek eredete

Népünk eredete és Kárpát-medencei állama

Őstörténet-kutatásunk jelen állapotáról

BERGH, VAN DEN GEORGE

Periodicity and Variation of Solar (and Lunar) Eclipses (Tjeenk Willink, Haarlem, Netherlands, 1955)

BLASKOVICS JÓZSEF PROF. DR:

A magyarok története (Tarihi Űngürüsz)

BOTOS LÁSZLÓ (főszerkesztő)

Magyarságtudományi tanulmányok, Bp, HUN-Idea, 2008.

BRADFORD. ADAM DR.

The Jesus Discover (2010)

BURINGH, ELTJO; VAN ZANDEN, JAN LUITEN:

Charting the "Rise of the West": Manuscripts and Printed Books in Europe, A Long-Term Perspective from the Sixth through Eighteenth Centuries, The Journal of Economic History, Vol. 69, No. 2 (2009), DOI:

10.1017/S0022050709000837

CASSIUS DIO művei

CASSIODORUS, FLAVIUS MAGNUS AURELIUS

Chronica

CENSORINUS

De die natali

CZEIZEL ENDRE, DR.

A magyarság genetikája Budapest, Galenus Kiadó, 2003.

CSATÓ-JEMNITZ-GUNST-MÁRKUS

Egyetemes történelmi kronológia, Bp., Tankönyvkiadó, 1981.

CSER FERENC

Gyökerek, Melbourne, Magánkiadás, 2000.

CSER FERENC-DARAI LAJOS

Magyar folytonosság a Kárpát-medencében

DIONYSIUS EXIGUUS

Cyclus Decemnovennalis Dionysii

Argumenta Paschalia

Liber de Paschate

Proterii, Episcopi Alexandrini, Epistola Ad Leonem Papam.

Epistola Dionysii de Ratione Pascha

ENCYCLOPEDIA IRANICA

ESPENAK, F. & MEEUS, J.

Five Millennium Catalog of Lunar Eclipses: -1999 to +3000 (NASA, 2009)

FISCHER ANTAL KÁROLY (FISCHER, A. C.)

Erklärung der skythisch-sarmatischen Namen und Wörter aus der ungarischen Sprache. Berlin, 1917)

FORISEK PÉTER

Censorinus és műve a De die natali

GÁSPÁR RÓBERT:

A caesari naptárreform és a szaktudósok

GÁSPÁR RÓBERT, MÉSZÁROS ANITA
 Az uráli nyelvcsalád népességének genetikája a mitokondriális DNS vizsgálatok alapján
 GENT, VAN ROBERT
 Delta T webpage by - <https://webspaces.science.uu.nl/~gent0113/deltat/deltat.htm>
 GHIRSMANN R.:
 Az ókori Irán, Médek, perzsák, pártusok, Gondolat 1985.
 GILMORE, GERRY and RAY, JOHN
 A Fixed Point in Coptic Chronology: The Solar Eclipse of 10 March, 601 Source: Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik, Bd. 158 (2006), pp. 190-192 Published by: Dr. Rudolf Habelt GmbH, Bonn (Germany) Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/20191169>
 GÖRÖG TÖRTÉNETÍRÓK, Bp., Európa, 1988.
 GRANDPIERRE ATILLA DR.
 Nyelvünk jelentősége, jellemzői és páratlansága KAPU 2016.05,
 GULÁCSI ZSUZSANNA
 The Prophet's Seal (Northern Arizona University, Flagstaff)
 GYÖRKÖSY ALAJOS
 Latin-magyar szótár, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1989.
 Magyar-latin szótár, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1989.
 HAHN ISTVÁN:
 Naptári rendszerek és időszámítás Bp., Filum, 1998.
 HARMATTA JÁNOS:
 A magyar honfoglalás írásos kútfői
 HAROLD JEFFREYS LECTURE 2002:
 Historical eclipses and Earth's rotation; Ea: STEPHENSON, F. R.; Astronomy & Geophysics. BibCode: 2003A&G....44b..22S; DOI: 10.1046/j.1468-4004.2003.44222.x
 HEGEMONIUS, ACTA ARCHELAI
 Szerk.: Ch. H. Beeson, Leipzig, 1906; tr. M. Vermes, Hegemonius Acta Archelai (The Acts of Archelaus), Louvain, 2001.
 HEGYI-KERTÉSZ-NÉMETH-SARKADY
 Görög történelem, Bp., Osiris, 2002.
 HENNING, W
 Ein manichäisches Bet- und Beichtbuch, APAW 1936, Phil.-hist. Kl., Berlin, 1937; reprint: 1977, I, pp. 417-557.
 HÉRODOTOSZ
 A görög-perzsa háború. Gondolat, Budapest, 1967.
 HESYCHIUS, MORITZ SCHMIDT
 Hesychii Alexandrini lexicon. Jenae. (1867)
 HETESI ZSOLT
 Hogyan jött létre jelenlegi naptárunk?
 Kimaradt-e bármennyi év az időszámítás során?
 HINDMARCH, CARL (rendező)
 Finding Jesus - Doubting Thomas (2017.)
 ILLIG, HERIBERT
 Kitalált középkor, Bp., Allprint, 2002.
 JAKAB ÓSEVANGÉLIUMA
 Ladosi Gáspár fordítása, in: Ókeresztény írók tára, Szent István Társulat Bp. 1988.
 Apokrif iratok - Csodás evangéliumok Szerk.: Adamik Tamás, Telosz Kiadó Bp. 1996.
 JEROMOS, SZENT (SOPHRONIUS EUSEBIUS HIERONYMUS)
 Stridonensis Presbyter Contra Ioannem Hierosolymitanum Episcopum ad Pammachium p42
 JOHNSON S. J.
 Eclipses, past and future (1874)
 JORDANES
 Getica
 KÁLTI MÁRK:
 Képes Krónika
 KÁKOSI LÁSZLÓ-VARGA EDITH
 Egy évezred a Nílus völgyében, Bp., Gondolat, 1970.
 KERTÉSZ ISTVÁN
 Ókori napfogyatkozások
 KÉZAI SIMON MESTER
 MAGYAR KRÓNIKÁJA (Szabó Károly fordítása)
 KIDGER, MARK
 A betlehemi csillag (Gold Book Kft., 1999)

KISS CSABA

A kunhalmok védelme és megmentésük lehetőségei (Kisújszállás, DATE-MVFK, Szarvas 1998.)

KLEIN, W.

„War Mani Priester der Perserkirche?” in Atti del Terzo Congresso Internazionale di Studi “Manicheismo e Oriente Cristiano Antico, ed. L. Cirillo and A. van Tongerloo, Louvain, 1997, pp. 201-16.

KOMORÓCZY GÉZA (szerk.)

Kiáltó szó a pusztában - A holt-tengeri tekercek (Osiris Kiadó, Budapest 1998)

KROSNEY, HERBERT

The Lost Gospel: The Quest for the Gospel of Judas Iscariot (2007)

LACZA TIHAMÉR

Az ókor emlékezete, Dunaszerdahely, Lilium Aurum, 2004.

LAFFI, U.

Le iscrizioni relative all'introduzione... del nuovo calendario della provincia d'Asia, (1967)

LÁSZLÓ GYULA:

„Emlékezzünk a régiekről...” Budapest, 1979.

Régészeti tanulmányok. Budapest, 1997.

A „kettős honfoglalás” (568-670-860), (Magvető Könyvkiadó, Budapest, 1978)

Őseinkről Budapest, Gondolat, 1989.

A honfoglalókról. Diószegi Vilmos emlékének. Budapest, 1973.

Múltunkról utódainknak I.-II. Budapest, Püski Kiadó, 1999.

LIPTÁK PÁL

A magyarság etnogenezisének paleoantropológiája.

LITTMANN, M. ESPENAK, F. WILLCOX, K.

Totality - Eclipses of the Sun (3. kiadás),

LOVÁSZY KÁROLY

A négy fekete ló (versrészlet)

LUFT ULRICH

Istenek szentek, démonok Egyiptomban. Kairosz Kiadó, 2003.

MARCELLINUS, AMMIANUS

Fasti Vindobonenses, [ca. 534]

Res Gestae (Rerum gestarum Libri XXXI)

MACROBIUS, AMBROSIUS THEODOSIUS

Saturnalia

MAGYAR KATOLIKUS LEXIKON

MAGYAR TUDOMÁNY

2008./10. 1204. oldal

MAHLER EDE

Ókori Egyiptom, Bp., MTA kiadása, 1909.

MARCELLINUS, AMMIANUS:

RÓMA TÖRTÉNETE, Európa Könyvkiadó – 1993. - Fordította: Szepesy Gyula,

MARTON VERONIKA:

A pártusok története (2008)

MERKELBACH, R

Mani und sein Religionssystem, Rheinisch-Westfälische Akademie der Wissenschaften. Vorträge G 281, Opladen, Germany, 1986.

MIKSZÁTH KÁLMÁN

Beszélő köntös (részlet)

MOLNÁR MIHÁLY

A szén és az idő: radiokarbon kormeghatározás (Fizikai Szemle 2006/6.)

MOMMSEN, T. E.

Die Römische Chronologie bis auf Caesar (Berlin, 1859)

A MONGOLOK TITKOS TÖRTÉNETE (I. könyv, Ligeti Lajos)

MORRISON, L. V. and STEPHENSON, F. R.

'Historical values of the Earth's clock error Delta T and the calculation of eclipses (2004)

NAGY SÁNDOR DR.

A magyar nép kialakulásának története (1968)

NEWTON R. R.

Medieval Chronicles and the Rotation of the Earth (1972)

NESZTOR KRÓNKA vagy ELMÚLT IDŐK KRÓNIKÁJA

Óorosz őskronika (orosz nyelven, im Werden Verlag, Moszkva-Augsburg 2003)

OVIDIUS P. NASO

Római naptár (Fasti), Bp., Helikon, 1986.

PALLAS NAGYLEXIKON

PAP GÁBOR

A héj támadása a mag ellen. In: Kitalált Középkor, 2002.

PECZ VILMOS (szerk.)

Ókori lexikon I–II. Budapest: Franklin Társulat, 1902–1904.

PECZE LÁSZLÓ

A „marha, marha” csatakiáltás

PLINIUS, CAIUS, SECUNDUS

Természettudományának 2. könyve Gábli Cecília fordításában

Természet története, Téka sorozat, Kriterion Könyvkiadó Bukarest, 1973.

PONORI THEWREWK AURÉL

Napfogyatkozások és a történelem

PRESTON, W. (ford.)

The Argonautics of Apollonius Rhodius.(1822)

PTOLEMAIOSZ

Geográfia

RADICS GÉZA

Eredetünk és Őshazánk, magánkiadás, 2006.

RAVENNATIS ANONYMI COSMOGRAPHIA

ROGERIUS PÜSPÖK

Carmen miserabile (Siralmas Ének)

SCHALK GYULA:

Idők–korok–naptárak, (1993.)

SEBESTYÉN LÁSZLÓ

Őstörténeti tanulmányok

Kézai Simon védelmében, Sebestyén László vitairata (Nap Kiadó, 1997)

SIMON RÓBERT és SIMONNÉ PESTHY MÓNKA (szerk.)

Máni és a fény vallása - A manicheizmus forrásai (Corvina, Budapest, 2011)

STEPHENSON F. RICHARD

Historical eclipses and Earth's rotation, Cambridge Press, 1997. ISBN 0-521-46194-4

STEPHENSON, F. R. and MORRISON, L. V.

Long-Term Fluctuations in the Earth's Rotation: 700 BC to AD 1990, Philosophical Transactions: Physical Sciences and Engineering, Volume 351, Issue 1695, pp. 165-202

STEPHENSON F. R. MORRISON L. V. and HOHENKERK C. Y.

Measurement of the Earth's rotation: 720 BC to AD 2015 Proc. R. Soc. A.4722016040420160404

<http://doi.org/10.1098/rspa.2016.0404b> (2016)

STRABO (SZTRABÓN)

Geographica

SUIDAS-LEXIKON (SZUDA)(X. század)

SVINGOR ÉVA

A radiokarbon szerepe a régészetben (Természet Világa 2011. július)

SZABÓ ISTVÁN MIHÁLY

Őskőkori európai eredetű-e a magyar nép? História 2004/08.

SZÁSZ BÉLA

A hunok története, Bp., Szabad Tér, 1994.

SZÉKELY ISTVÁN DR.

Krisztus születésének éve, és a keresztény időszámítás (Bp, 1922 SzIT)

SZENT BIBLIA

Károli Gáspár fordításában

Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája (1990)

SZENTPÉTERY IMRE

Chronologia. A középkor- és újkori időszámítás vázlatja

SZOMBATHY GYULA – LÁSZLÓ GYULA

Magyarrá lett keleti népek, Bp., Panoráma, 1988.

TABULA PEUTINGERIANA

TAMÁS APOSTOL CSELEKEDETEI (apokrif)

TEREBESS ÁZSIA LEXIKON

TERES ÁGOSTON

Biblia és asztronómia, Specola Vaticana 1994.

THIERRY AMADÉ

Attila történelme, Bp., Komár Gábor, 2001.

TIMARU-KAST SÁNDOR

Kelta magyarok, magyar kelták, 1999

TITUS LIVIUS

Ab urbe condita,

TÓTFALUSI ISTVÁN

Magyar Etimológiai Nagyszótár 2002. Arcanum DVD Könyvtár 2.

TÓTH GYULA

A magyar krónikák és a kitalált középkor

TÓTH IMRE

Magyar őstörténet avagy "nem jöttünk mi sehonnan sem", Bp, Frig Kiadó, 2009.

TOURS-I SZENT GERGELY

Historia Francorum

WATTS, EDWARD J.

City and School in Late Antique Athens and Alexandria, Berkeley and Los Angeles, California: University of California Press, ISBN 978-05-2025-816-7

Számítástechnikai programok

A tanulmányban felhasznált csillagászati adatokat és képeket a következő számítástechnikai programok, illetve internetes oldalak segítségével készülték:

Napéjegylenlőségi adatok:

Seasons Release 1.0 napéjegylenlőség és napforduló számító program

Copyright (C) 2002- prof. Elisabetta Toffetti (Italy)

Napfogyatkozások adatai és képei:

EmapWin napfogyatkozás szimuláló program. (1.21 verzió 2000.04.15)

Copyright (C) 2000 Shinobu Takesako

Email: takesako@mrj.biglobe.ne.jp

Honlap: <http://www2c.biglobe.ne.jp/~takesako>

Holdfázisok:

Moontool for Windows holdfázis szimuláló program. (2.0 verzió, March MIM)

Készítő: John Walker

Honlap: <http://www.fourmilab.ch>

Alcyone Eclipse Calculator 2.0

Honlap: http://www.alcyone.de/alcyone_eclipse_calculator.html

A nap- holdfogyatkozások adatai a NASA oldalán megtalálhatóak.

Holdfogyatkozások: <http://eclipse.gsfc.nasa.gov/lunar.html>

Napfogyatkozások: <http://eclipse.gsfc.nasa.gov/solar.html>

A csillagászati szimulációk a Stellarium, asztronómiai program segítségével készültek.

Copyright © 2000-2008 Stellarium Developers

Honlap: http://stellarium.org/wiki/index.php/Main_Page

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

A fejezetek kivonata és tartalomjegyzéke oldalszámok nélkül.

I. AZ ELTÉVESZTETT IDŐSZÁMÍTÁS

Kivonat: *Az elmélet bizonyítani kívánja, hogy a mai időszámításunk az arszakida időszámítás, amelyet egy jóhiszemű félreértés miatt vezetett be a nyugat-római kereszténység, körülbelül az 1100-as évek végén. A félreértés oka az 1100-as éveket jegyző időszámítás nevében szereplő Úr (Domini) kifejezés, ami miatt Úr Jézus születésétől számolt időszámításnak gondolták az egykori pártus birodalom éráját. Az időszámításunk valójában I. Arszak uralomra kerülésétől számítódik. Következésképpen egy tévesen összeállított kronológia és jónéhány történelmi rejtély, mivel a félreértés miatt az indulási évhez Augustus császár kora került. A művelettel a római kor és a hozzá kapcsolódó valamennyi ókori esemény 247 évet hátrébb tolódott, törvényszerűen létrehozva benne a sötét középkort. Bizonyítja, hogy az időszámítás bevezetése után az eredeti, pártus érában írt évszámokat átszámolták, majd átnevezték a XIII. századtól használt alakra. Az elmélet előzménye két, korábbi kutatási szinten álló kiadvány, a 2009-ben megjelent „Eltévedt időszámítás” és a 2021-ben kiadott „Eltévedt időszámítás és a betlehemi csillag”. Az eredeti szándék az „eltévesztett” jelző volt, amely pontosan azt adja vissza, hogy mi történt az időszámításunkkal.*

BEVEZETÉS

A) IDŐSZÁMÍTÁSUNK KÉRDŐJELEI

1. A naptárreform problémája
2. Március 21 vagy március 25?
3. A sötét középkor problémája
4. Összefoglaló megállapítások

B) A VALÓDI IDŐSZÁMÍTÁSUNK

1. A megoldás keresése
2. A krónikák titkai
  - a) A középkori krónikák és szövegezésük
  - b) A Kézai-krónika évszámai
  - c) A Képes Krónika évszámai
  - d) Kapcsolat a krónikák évszámai között
  - e) A Képes Krónika zavaros évszámai
  - f) Ellenpróbák: Anonymus és a Tárih-i Üngürüş
3. Az eltévesztés okai
  - a) Az időszámítás neve
  - b) Az összetévesztés jele
4. Az időszámítás elterjedése
5. Összefoglaló megállapítások
6. Mi történt és hogyan tovább?

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

II. MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK

Kivonat: *Az elmélet számos misztifikált történelmi rejtély megoldását találta meg a helyretett kronológiában. A sötét középkor keletkezésének logikus magyarázatával kezdünk. Igazolni kívánjuk a helyretett időskálát különböző csillagászati események segítségével. Folytatva a világ teremtésétől számolt időszámítások és a konzuli évek kapcsolatával. Itt kerül sor a betlehemi csillagnak nevezett jelenségkör vizsgálatára. Megkeressük Augustus császár népszámlálásának évét 247 évvel később, és bemutatjuk új évszámmal talált két csillagászati jelenséget. Az evangéliumokban lejegyzett Király csillagát és a Betlehemi csillagnak nevezett jelenséget. Elemezzük és válasz próbálunk adni a misztikumok közé sorolható születésnap lehetséges dátumaira és felmerülő kérdéseire. Majd a különböző érák, az etióp, a kopt, az örmény, és az iszlám időszámítások kezdetének helyretételére kerül sor. Valamint új szemléletet adunk a kettős honfoglalásnak és a hun és avar korszak kapcsolatára. Utoljára az alexandriai könyvtár pusztulásának ellentmondásait vesszük górcső alá.*

ELŐZŐ RÉSZ MEGÁLLAPÍTÁSAI

MISZTIKUMOK ÉS FELOLDÁSOK

1. A sötét középkor keletkezése
2. A helyretett időskála csillagászati eseményei
3. A világerák és a konzuli évek
4. A betlehemi csillag jelenségköre
  - a) A népszámlálás éve
  - b) A betlehemi csillag a forrásokban
  - c) A népszámlálás valódi éve
  - d) A király csillaga
  - e) A betlehemi csillag
  - f) A születésnap és a betlehemi csillag
  - g) Az együttállások gyakoriságáról
  - h) Kérdések és válaszok
5. A keresztrefeszítés éve
6. Az etióp időszámítás
7. A koptok időszámítása
8. Az iszlám időszámítás
9. Az örmény időszámítás
10. A kettős honfoglalás
11. Az alexandriai könyvtár pusztulása
12. Előzetes kronológiai támpontok

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

III. A HISTÓRIAI FOGYATKOZÁSOK ÉS A DELTA-T SZEREPE

Kivonat: Ebben a fejezetben a történelemben leírt csillagászati jelenségeket kutatjuk. A kutatás számos csillagászati eseményt társított történelmi eseménnyel, 247 évvel később, igazolva vele több történelmi dátumot. Ugyanakkor rámutat az ismert szakmai körök kutatásainak problémájára. A téves kronológia miatt csak extrém deltaT értékek segítségével tudták csak társítani a történelmi megfigyeléseket a csillagászati eseményekkel, így is csak megközelítőleg a feléhez találtak megfelelőt. Oka, hogy a csillagászati események meglehetősen ritkák, főleg ha adott helyhez és időponthoz kapcsolódnak. A közelmúltban és a jelenben mért, valós deltaT értékek pedig nem igazolják ezeket az extrém értékeket. Az elmélet a helyes kronológiában nulla közeli értékkel jelentősen több eseménytársítást talált. Grafikonok és ábrák segítségével mutatjuk be a téves és a helyes idejű megfigyeléseket, és a deltaT alakulását.

ELŐZŐ RÉSZEK MEGÁLLAPÍTÁSAI

A HISTÓRIAI FOGYATKOZÁSOK ÉS A DELTA-T SZEREPE

1. Bevezető
2. A fogyatkozásokról
  - a) Nap- és a holdfogyatkozások típusai
  - b) A fogyatkozások folyamata
  - c) A szároszról
  - d) Mi is az a deltaT?
3. A szakmai ismertető konzekvenciái
4. A deltaT kutatása és jelenlegi értékei
5. A deltaT hatása a fogyatkozásokra
6. A deltaT és 247 üres év
7. Történelmi fogyatkozások és megfigyeléseik
  - a) A tárgyalt fogyatkozások táblázata
  - b) A történelmi forrásokról
  - c) A helyes és a téves évek deltaT értékeinek összehasonlítása
  - d) Helyes idejű megfigyelések és fogyatkozásaik
  - e) Téves idejű megfigyelések és fogyatkozásaik
  - f) Kihagyott fogyatkozások
8. Gondolatok

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

IV. ELEMZÉSEK ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEK

Kivonat: *A fejezet a válaszra váró fontosabb kérdéseket, problémákat, összefüggéseket elemzi és próbál rendet tenni a 247 évet hátracsúszott időszak okozta anomáliákban. A hátracsúszott 247 év helyének behatárolásával kezdünk a sötét középkor elemzésével. Magyarázatot keresünk a szökőévek négyvel osztható évszámhoz kerülésének. Kérdésfelvetésként tárgyaljuk a szénizotópos kormeghatározás problémáit a téves kronológiában. Elemezzük és bizonyítjuk a Dionysius-i húsvéttábla utólagos módosítását és megpróbáljuk behatárolni annak időpontját. Hipotetikus választ adunk a Diocletianus éra rejtélyére. Elemezzük a társelméletek kapcsolódásait az Eltévedt időszámításhoz. Választ adunk több 247-el kapcsolatos kérdésre, és a helyretett kronológiának adunk egy vizuális keretet.*

ELŐZŐ RÉSZEK MEGÁLLAPÍTÁSAI

ELEMZÉSEK ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEK

1. A kronológia sötét középkora
  - a) Sötét középkor és az üres, történelem nélküli évek határai
  - b) Üres évek statisztikai anomáliái
  - c) Az üres évek tartalma
  - d) Az üres évek kronológiája
  - e) Következtetések a sötét középkorról
2. A szökőévek illeszkedéséről
3. A szénizotópos kormeghatározás problémái
4. A valódi Dionysius-i húsvéttábla
  - a) Álláspontok, amit ma ismerünk
  - b) Elsőkörös megoldáskeresés
  - c) Elemzés és újratervezés
  - d) Az 532-es ciklus
  - e) Az első Krisztus utáni évszám hitelessége
  - f) Ifjabb Probus konzuli éve
  - g) A nulla anakronizmusa
  - h) Átszerkesztés: tizedik vagy tizenharmadik?
  - i) A Cirill-tábláról
  - j) Gondolatok és kérdések
5. A Diocletianus éra rejtélye
6. A társelméletek kapcsolódásai
7. A 247 kérdései és válaszai
8. A helyretett kronológia

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források

Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

V. A FELISMERÉS KORA

Kivonatok: I. Az első bizonyítási vonal abból indul ki, hogy a pártus időszámítás nevében szereplő Úr (Domini) szó és Jézus megszólításának Úr (Domini) szava azonos töről fakad. Az Úr szó párhuzama és egyéb életrajzi adatok alapján feltételezi, hogy Jézus anyai ágon előkelő, pártus származású volt. Jézus vitathatatlan tekintélye ebből a tényből ered. Feltételezi, és igazolni szándékozik az evangéliumi írásokon keresztül, hogy Pilátus és környezete menteni próbálta Jézust, ráadásul sikerrel. A keresztfeszítést túlélő Jézus visszatér a pártusok, azaz Úr országába, ahonnan később Hitetlen Tamást elküldi Indiába.

II. A második bizonyítási vonal bemutatja azokat az életrajzi párhuzamokat, amelyek Jézus és a körülbelül kétszáz évvel később élt pártus származású próféta, Mani életét furcsa mód összekötik. Ismerteti a nemrég előkerült Próféta pecsétjét és a pecsét feliratának saját olvasatát.

III. A harmadik bizonyítási vonalon beazonosítja a mai időszámításunk hivatalos bevezetésének valós idejét és a címben szereplő felismerés korát, valamint leírja magának a felismerésnek a következményeit. A felismerésen azt az impulzust érti az elmélet, ami kiváltotta a korabeli keresztény hatalom új időszámítás bevezetése utáni pánikszerű intézkedéseit.

ÁTVEZETŐ GONDOLATOK

A FELISMERÉSEK MARGÓJÁRA

I. AZ ÚR MEGNEVEZÉS PÁRHUZAMA

1. A rebellis gondolat
2. Kik voltak a napkeleti bölcsek?
3. Az emberiség lassan felnő...
4. Hitetlen Tamás és valódi kora
5. Összefoglaló megállapítások

II. A VALLÁSALAPÍTÓK PÁRHUZAMAI

1. Mani és a manicheizmus
2. Az életrajzi adatok párhuzamai
3. A próféta pecsétjének felirata
4. A próféta pecsétjének saját olvasata
5. Összefoglaló megállapítások

III. A FELISMERÉS KORA

1. A pánik kezdete és következményei
2. A pánik ideje és a krónikák évjegyzése
3. A torinói lepel kora
4. Összefoglaló megállapítások

BEFEJEZŐ GONDOLATOK

FORRÁSJEGYZÉK

Irodalmi források
Számítástechnikai programok

ÖSSZEVONT TARTALOMJEGYZÉK

Absztrakt: *Az eltévedt időszámítás elmélete*

Az elmélet bizonyítani kívánja, hogy a mai időszámításunk az arszakida időszámítás, amelyet egy jóhiszemű félreértés miatt vezetett be a nyugat-római kereszténység, körülbelül az 1100-as évek végén. A félreértés oka, az 1100-as éveket jegyző időszámítás nevében szereplő Úr (Domini) kifejezés, ami miatt Úr Jézus születésétől számolt időszámításnak gondolták az egykori pártus birodalom éráját. Az időszámításunk valójában I. Arszak uralomra kerülésétől számítódik. Következésképpen egy tévesen összeállított kronológia és jónéhány történelmi rejtély, mivel a félreértés miatt az indulási évhez Augustus császár kora került. A művelettel a római kor és a hozzá kapcsolódó valamennyi ókori esemény 247 évet hátrébb tolódott, törvényszerűen létrehozva benne a sötét középkort. Az elmélet több történelmi rejtély megoldását találta meg a helyretett kronológiában. Így a betlehemi csillagnak nevezett jelenségeket. Magyarázatot talált számos éra kezdetére: az etióp, a kopt, az örmény, a Diocletianus-i és a világ teremtésétől számolt időszámításokéra. Bizonyítja, hogy az időszámítás bevezetése után az eredeti, pártus érában írt évszámokat átszámolták, majd átnevezték a XIII. századtól használt alakra. A kutatás számos csillagászati eseményt társított történelmi eseménnyel, 247 évvel később, igazolva vele több történelmi dátumot. Bizonyítja a Dionysius-i húsvéttábla utólagos módosítását. Az elmélet előzménye két, korábbi kutatási szinten álló kiadvány, a 2009-ben megjelent „Eltévedt időszámítás” és a 2021-ben kiadott „Eltévedt időszámítás és a betlehemi csillag”. Az eredeti szándék az „eltévesztett” jelző volt, amely pontosan azt adja vissza, hogy mi történt az időszámításunkkal.

Abstract – Anno Domini’s problems

The theory seeks to prove that our chronology today is the former arsaic chronology introduced by Western Christianity due to a misunderstanding around the end of the 1100s. The reason for the misunderstanding is the term Lord (Domini) in the name of the era, which is why the era of the Parthian empire was thought to be the years from the birth of the Lord Jesus. Our chronology actually have started during the time of Arsaces I. Due to a misunderstanding, age of Emperor Augustus was dated back to the beginning. Therefore the result is an erroneously compiled chronology and many historical mysteries. With the action, the Roman Age and all ancient events went back 247 years, creating the Dark Ages in it. The theory has found solutions to several historical mysteries in restored chronology. Like the phenomena called the Star of Bethlehem. The theory has found an explanation for the beginnings of many eras: the Ethiopian, Coptic, Armenian, Diocletian, and world-era eras. It proves that after the introduction of today's chronology, the years written in the original Parthian era were recalculated and then renamed to the form used from the 13th century. The research associated a number of astronomical events with a historical event, 247 years later, confirming several historical dates with it. The antecedents of the theory are a book published in 2009 and an other one published in 2021.